

4. čtvrtletí

1962

BIBLICKÉ ÚKOLY

BIBLICKÉ OSOBNOSTI

Členové domova a církve

Zlatý verš: 1. Tim. 4, 12.

Životopisy mužů, kteří byli vedeni Bohem a o kterých se zmiňuje bible, obsahují mnohá cenná naučení. Mají velký výchovný význam, protože odpovídají skutečnosti života. Lidé často nedokáží správně vystihnout pohnutky v počínání druhých. Jedině Stvořitel, který čte v srdci a odhaluje tajný zdroj pohnutek a činů, může s nepochybnou pravdivostí vykreslit charakter, nebo podat věrný obraz lidského života. Takové vyličení se nalézá jedině ve slově Božím.

DOMOV A JEHO ČLENOVÉ

1. Co prohlašuje bible o dětech? Ž. 127, 3a.
2. Jakou radu dává Šalomoun rodičům, na kterých spočívá odpovědnost za výchovu nejmladších členů rodiny? Př. 22, 6.

Děti mohou být vychovány buď pro dobro nebo zlo. Radu, kterou Šalomoun předkládá, mají rodiče dále rozvíjet. Ovšem, mají-li přivést své děti k Bohu, musejí být napřed sami odevzdáni Bohu a žít podle jeho zásad. Dobrý příklad je nejsilnější výchovný prostředek.

Děti se někdy vzpírají kázni, ale v pozdějším životě budou dobrořečit svým rodičům za věrnou péči a nesmlouvavé vedení, kterých se jim dostalo v době jejich mládí.

3. Kterými slovy naznačuje apoštol Pavel odpovědnost otců za výchovu svých dětí? Ef. 6, 4.

Tak jako v době patriarchů, i nyní je třeba, aby každý věřící dům byl domem modlitby. Rodiče se mají modlit za své děti. Ať otec, jako kněz rodiny, klade svou ranní a večerní modlitbu na oltář Boží a manželka a děti se s ním spojí na modlitbě a díkůvzdání. V takové rodině bude Ježíš rád prodlévat.

4. Které vlastnosti musejí mít biskupové a diaconi se zřetelem na výchovu své rodiny? 1. Tím. 3, 4. 5. 12.

NAUČENÍ PRO ČLENY RODINY

5. Jaká je povinnost dětí vůči rodičům? 2. Mojž. 20, 12.

Jak smutný pohled, když dítky věřících rodičů jsou nehodné, neposlušné a svěhlavé. Kolik utrpení tím působí svým rodičům, když chodí po špatných cestách!

6. Která napomenutí dává apoštol dětem? Ef. 6, 1—3.

Děti, které nectí a neposlouchají svých rodičů a pohrdají jejich radou a naučeními, nemohou mít podíl v království Božím. Očistěná nová země nebude místem pro vzpurné, neposlušné a nevděčné syny a dcery. Pokoj vykoupených nebude mařen neposlušnosti neukázněných dětí. Žádný přestupník Božích přikázání nemůže být dědicem království nebeského.

7. Kterými slovy se obrací Šalomoun k lidem, aby odevzdali svá srdce Bohu? Kaz. 12, 1; Přísl. 3, 1—6; 23, 26.

PÉČE O ČLENY RODINY

8. Jak projevil Ježíš svou lásku k dětem? Mar. 10, 13—16.

Ježíš řekl svým učedníkům, aby nebránili dětem přicházet k němu. Tato slova platí pro všechny pozdější následovníky a pro všechny křesťany.

9. V čem spočívá pravá velikost? Mat. 18, 1—6.

Nebe si cení vlastností dítěte: jeho prostoty, nezištnosti a důvěřivé lásky. Tím se vyznačuje pravá velikost.

10. O koho měl Petr především pečovat, když mu Kristus svěřil úlohu pastýře stáda? Jan 21, 15.

Když Pán Ježíš přijímal Petra zpět do díla, svěřil mu nejprve jehňátka. To vyžadovalo mnoho péče a něžnosti, trpělivosti a vytrvalosti. Měl sloužit mladým u víře, učit nevědomé, otvírat jim Písma a vychovávat je pro Kristovu službu. Doposud nebyl Petr schopen konat toto dílo, nechápal ani jeho důležitost. Nyní dostává tuto práci, neboť již byl pro ni svou trpkou zkušeností a lítostí připraven.

ÚLOHA ČLENŮ SBORU

11. Jakým vlivem mají působit křesťané v církvi? 1. Tim. 4, 12; Tit. 2, 7.
12. Kterými slovy jsou zahrnuti i nejmladší členové Boží rodiny do proroctví o vylití Ducha svatého? Joel 2, 28. 29. Srovnej Sk. 2, 17!

Rozdílné povahy

Zlatý verš: 1. Petra 1, 14—16.

Úvod: Kain a Ábel, synové Adamovi, byli velmi rozdílné povahy. Ábel smýšlel věrně o Bohu; v jednání Stvořitelově viděl spravedlnost a milosrdenství vůči padlému pokolení lidskému a proto doufal ve vykoupení. Avšak Kain choval pocity vzpoury a reptal proti Bohu za kletbu, kterou Bůh vyřkl nad zemí a lidským pokolením pro Adamův hřích. Uváděl své myšlenky na tutéž cestu, která vedla k satanovu pádu — toužil po povýšení a pochyboval o Boží spravedlnosti a autoritě.

PRVNÍ BRATŘÍ

1. Kterými slovy projevila Eva svoje pocity, když se jí narodilo první dítě? 1. Mojž. 4, 1.
2. Jaké zaměstnání provozovali Kain a Ábel? V. 2.
3. Jaké oběti přinesli Kain a Ábel a s jakým výsledkem? V. 3—7.

Kain měl tytéž možnosti poznávat a přijímat ony pravdy jako Ábel. Bůh není přijímač osob, nevyvoluje jenom někoho. Ale Ábel vyvolil víru a poslušnost, Kain však nevěru a vzpouru. V tom spočíval onen rozdíl.

Kain a Ábel představují dvě třídy lidí, které budou na světě až do konce. Jedni budou spoléhat na Ježíšovu oběť za hřích; druzí budou spoléhat

na vlastní zásluhy. Avšak jen zásluhou Ježíšovou mohou být odpuštěna naše provinění.

4. Který čin odloučil Kaina od Boha a kdo se na jeho místě stal praotcem Mesiáše? 1. Mojž. 4, 8—13; Luk. 3, 38.

Činy Kainovy byly zlé, ale činy jeho bratra spravedlivé. Proto zabil Kain svého bratra. Nepřátelství mezi dobrem a zlem, které Bůh předpověděl před vyhnáním člověka z ráje, se nyní projevilo poprvé v nejhroznější formě. V něm se simě ženy stalo semenem hada. Kainův zločin zjevil pravou povahu satana jako vraha od počátku. (Jan 8, 44.) Již tam se projevily ten silný protiklad dvou rozdílných „semen“ v lidském pokolení, kontrast tak patrný v celé historii lidstva.

SAMUEL A SYNOVÉ ELI

5. Vyliče okolnosti, za kterých byl Samuel zasvěcen Pánu! 1. Sam. 1, 26—28; 2, 11. 18. 20. 26.
6. Která zvláštní událost ukazuje Samuelovu horlivost poslouchat jak Boží tak i lidskou autoritu? Jaký to mělo následek? 1. Sam. 3, 8—10. 19. 20.

Jelikož šlo o novou Samuelovu zkušenost, Pán milostivě zjevil svou přítomnost nějakým určitým způsobem, jehož podrobnosti zde nejsou vyličený. Jak starý kněz tak i jeho mladý pomocník byli ochotni naslouchat a uposlechnout. Ovšem nebylo by tomu tak, kdyby byl Pán promluvil k Ofnimu.

7. Jak důležité vidění svěřil Pán mladému Samueli? 1. Sam. 3, 11—14.

Dům Eliho měl dostat druhou výstrahu. Bůh nemohl jednat s veleknězem a jeho syny; jejich hříchy, podobné hustému mraku, vylučovaly je z přítomnosti Ducha Božího. Ale uprostřed tohoto zlého prostředí zůstával Samuel věrným Bohu. Pán si jej povolává jako svého proroka a pominul Eliho. To bylo již samo o sobě hořkým, ale zaslouženým pokáráním Eliho a jeho domu.

8. Jak jsou vyličeny povahy obou synů Eliho? 1. Sam. 2, 12. 17.

9. Kdo nejprve obdržel výstrahu o jejich ničném smýšlení a jaké následky se měly dostavit pro jejich nahromaděné zlo? 1. Sam. 2, 29—36.

Bůh činil Eliho jako kněze a soudce Izraele odpovědným za mravní a náboženský stav svého lidu a zejména za charakter jeho synů. Měl se nejprve pokusit, aby mírným opatřením odstranil zlo; ale kdyby to nepomohlo, měl potlačit zlo prostředky nejpřísnějšími. Tím, že zlo nekáral a nepoužil spravedlnosti proti hříchu, upadl u Boha v nemilost. Nebylo možno na něj spolehnout, že zachová Izraele čistým. Ti, kteří mají málo odvahy, aby kárali zlo, nebo ti, kteří z nedbalosti a z nedostatku zájmu nevyvinují opravdové úsilí, aby rodinu nebo církev Boží očistili, budou voláni Bohem k odpovědnosti. Jsme právě tak odpovědni za zlo, které bychom mohli zamezit rodičovskou nebo duchovní autoritou, jako bychom zlo páchali sami.

KRÁLOVSKÝ SYN A MLADÝ KRÁL

10. Jaký soud byl vysloven nad králem Davidem pro jeho hřích? 2. Sam. 12, 10.

Jak David jednal s jinými, tak se mělo dít i s ním. Záplava zla, kterému dal David průchod, měla postihnout i jeho potomstvo.

11. Jak je vyličen zjev a charakter Davidova syna Absolóna? 2. Sam. 14, 25. 30; 15, 4. 6. 10—12.

12. Jakou smrtí skončil? 2. Sam. 18, 9. 10. 15. 33.

David zanedbal svou povinnost potrestat Ammonův hřích. Pán proto přenechal události pro královu a otcovu nevěrnost svému přirozenému chodu a Absolóna nezadržel. Když někdo neudělá svou povinnost potrestat nepravost, Bůh to sám vezme do svých rukou. Povoluje nástrojům zlého až do určitého stupně, takže se utváří řetěz okolností, které potrestají hřích hřichem.

13. Jací byli předkové mladého krále Joziáše? 2. Král. 21, 1. 2. 16. 24; 22, 1. 2; 23, 25.

Joziáš měl ničemné předky, ale přesto byl věrný Bohu izraelskému. Chyby minulých generací mu byly výstrahou, proto se rozhodl činit spravedlnost a vyvarovat se hřichu, do něhož padl jeho otec a jeho děd. Po celý svůj život chodil po cestách spravedlnosti.

14. Jaký slib učinil Bůh tomuto zbožnému králi? 2. Král. 22, 19. 20.

Vítazstvo v najťažšej skúške

Základný verš: 1. Moj. 26, 4.

Úvod: V tejto úlohe pristupujeme k známej udalosti tentoraz z hľadiska Abrahámovho syna, ktorý bol takto osobne skúšaný. Podrobné štúdium jeho povahy dáva hojnú odmenu. Z tohoto príkladu viery sa môžeme naučiť, že pod Božím vedením sa i ľudská slabosť stáva nadľudskou silou.

PREDPOVEĎ O NARODENÍ IZÁKA

1. Čo odpovedal Boh na Abrahámove obavy, že je bez dediča? 1. Moj. 15, 1—6.

Abrahám bol hriešnik a potreboval vykúpenie ako každý človek, ale keď mu bola pripočítaná spravodlivosť, dostal aj odpustenie hriechov. Tu po prvý raz vyniká dôležitosť viery. Tu je tiež po prvý raz zmienka o pripočítanej spravodlivosti. Od tohoto miesta sa potom častejšie stretávame s obidvomi základnými pojmami, o ktorých majstrovsky pojednáva apoštol Pavel.

2. Čo navrhla Sára, keď zaslúbenie o dedičovi meškalo? 1. Moj. 16, 1. 2. 11. 15.

Abrahám prijal bez pochybností zaslúbenie, že dostane syna. Aby bola vyskúšaná jeho viera v Božiu moc, nestalo sa tak hneď. Abrahám však v skúške neobstál. Pretože Sára hneď neverila, že by vo svojom neskorom veku mohla mať dieťa,

navrhla iný plán. Abrahám si mal vziať za druhú manželku jednu z jej služiek. Mnohoženstvo bolo vtedy tak všeobecné, že sa ani nepokladalo za hriech. Bolo však prestúpením Božieho zákona a prispievalo k rušeniu svätosti a pokoja rodinných pomerov. Abrahámov sňatok s Hagarou mal zlé následky nielen pre jeho vlastnú rodinu, ale i pre budúce pokolenia.

3. Ktorými slovami Boh ešte neskôr zdôraznil svoje zaslúbenie? 1. Moj. 17, 15. 16.

DIEŤA ZASLÚBENIA

4. Ako sa naplnilo zaslúbenie o synovi? 1. Moj. 21, 1—3.

Izákovo narodenie sa udialo proti zákonitosti prírody. (Gal. 4, 23; Žid. 11, 11.) Čas od času Boh vo svojom jednaní s vyvoleným ľudom prejavoval zázračnými dôkazmi svoju božskú moc a vládu, aby upevnil jeho dôveru. Tieto zázraky vyvrcholili vo veľkom zázraku všetkých čias: pri vtelení (inkarnácii), v dokonalom živote, zástupnej smrti, slávnom vzkriesení a nanebovstúpení Ježiša Krista.

5. Ako prejavila Sára svoju radosť nad zázračným narodením? 1. Moj. 21, 5—8.

Sárin smiech pred rokom pochádzal z nedôvery, teraz sa však smiala radosťou. Boh odmenil Abrahámovu a Sárinu neochvejnosť v rokoch sklamaní, kedy im v dlhom očakávaní chablo srdce. Izákovo narodenie znamenalo pre nich úsvit nového dňa. To bolo znamením, že sa uskutoční aj Jeho zaslúbenie o príchode Mesiáša, o rozšírení

evanjelia medzi všetky národy a o večnom domove v nebeskom Kanaane.

6. Akú budúcnosť predpovedal Boh Izákovi a Izmaelovi? 1. Moj. 17, 19—21.

NAJŤAŽŠIA SKÚŠKA

7. Aký príkaz dostal Abrahám o svojom synovi, v ktorom skladal toľkú nádej? 1. Moj. 22, 1. 2.

Boh povolal Abraháma ako otca veriacich. Jeho život mal byť príkladom viery aj neskorším pokoleniam. Jeho viera však nebola dokonalá. Prejavil nedostatok dôvery v Boha tým, že zatajil skutočnosť, že Sára mu je ženou a tiež i svojim stykom s Hagarou. Aby dosiahol dokonalosť, podrobil ho Boh tej najťažšej skúške k akej bol kedy človek povolaný. V nočnom videní dostal príkaz, aby išiel do zeme Mória a aby tam obetoval svojho syna.

Keď Abrahám dostal tento príkaz, mal už sto-dvadsať rokov. Bol pokladaný za starca. Kým bol v mužnej sile, mohol s odvahou čeliť ťažkostiam a prekážkam. Boh však ponechával svoju poslednú a najťažšiu skúšku pre Abraháma na dobu, keď zostarel a túžil po odpočinku.

8. Ako poslúchol Abrahám? 1. Moj. 22, 3.

Izák bol svetlom jeho domu, útechou v jeho starobe a predovšetkým dedičom zaslúbeného požehnania. Keby takýto syn bol zomrel náhle alebo v chorobe, bolo by mu puklo srdce. Teraz však dostal príkaz, aby vlastnou rukou preliat krv tohoto syna. Pripadalo mu to ako strašná nemožnosť. V pochybnostiach a úzkosti padol k zemi

a modlil sa, ako sa dosiaľ nikdy nemodlil o nejaké potvrdenie rozkazu, či musí splniť túto strašnú povinnosť. Nikto však neprišiel a nepriniesol úľavu. Zdalo sa mu, že ho obklopuje temnota; len Boží príkaz mu znel v ušiach: „Nože vezmi svojho syna, toho svojho jediného, ktorého miluješ.“ Rozkaz bolo treba uposlúchnuť a on sa neodvážil meškať. Bližil sa deň a musel sa vydať na cestu.

9. Ktoré skutočnosti ukazujú, že Izák sa naučil veriť i poslúchať? V. 5—10.

Na označenom mieste postavili oltár a položili naň drevo. Chvejúcim sa hlasom oznámil potom Abrahám svojmu synovi Božie poslanstvo. S hrôzou a zdesením sa dozvedel Izák, čo ho čaká; neodporoval však. Bol by mohol uniknúť svojmu osudu, keby bol chcel. Zármutkom utrápený starý muž, vyčerpaný zápasom týchto strašných troch dní, nebol by sa mohol vzoprieť vôli silného mládenca. Izák však už od detstva bol vychovávaný k ochotnej, dôveryplnej poslušnosti a keď mu bol otvorene vyložený Boží úmysel, ochotne sa podvolil. Veril tak isto ako Abrahám a pokladal si to za česť, že je povolany, aby bol obetovaný Bohu. Nežne sa snažil uľahčiť otcovi zármatok a dodával odvahu jeho vysileným rukám.

10. Ako ušetril Boh otca a syna v tomto napätom okamžiku? V. 11. 12.

Nebešťania boli svedkami, keď bola skúšaná Abraháмова viera a Izákova poddajnosť. Skúška bola oveľa ťažšia, než ktorej bol podrobený Adam. Príkaz, ktorý dostali naši prarodičia, nepôsobil žiadne utrpenie. Avšak príkaz, daný Abrahámovi, vyžadoval utrpenie srdca. Celé nebo s úžasom po-

zorovalo neochvejnú poslušnosť Abrahámovu. Celé alebo chválilo jeho vernosť. Ukázalo sa, že satanove obvinenia sú nesprávne. Boh prehlásil svojmu služobníkovi: „Lebo teraz už viem, že sa bojíš Boha a neodoprel si mi ani svojho syna, toho svojho jediného.“ Zmluva s Abrahámom, potvrdená prísahou, dosvedčovala, že poslušnosť bude odmenená.

11. Ako prešlo požehnanie, dané Abrahámovi, neskôr na Izáka? V. 15—18; 26, 1—4. 12. 13.

4. ÚKOL — 27. ŘÍJNA 1962

Žena, která se stala matkou dvou národů

Zlatý verš: Ž. 144, 12.

Úvod: Zajímavý vzor ochoty činit vůli Boží můžeme vidět u Rebeky. Ačkoli její lidský omyl vrhnul stín na její život, přece zde vidíme, že Bůh oceňuje hlavní směr života. Bůh dává vítězství a plní svá zaslíbení, když se mu člověk podřizuje. V odevzdaném životě, přes chyby, které se projevují následkem lidské slabosti, vede cesta stále výš a konečné vítězství je jisté.

CESTA DO NÁCHOR

1. Jaký starostlivý zájem projevil Abrahám o sňatek Izáka? 1. Mojž. 24, 1—9.

Obyvatelé Kanaánu se oddávali modloslužbě. Bůh zapověděl manželství mezi nimi a svým národem, neboť věděl, že takové svazky vedou k odpadnutí. Patriarcha se obával působení zlých vlivů, jež obklopovaly jeho syna. Stálá Abraháмова víra v Boha a jeho poddanost vůli Boží, se odrážely v Izákově povaze. Avšak mladý muž snadno podléhal různým vlivům, neboť byl od přírody dobromyslný a poddajný. Ožení-li se se ženou, která nemá bázně Boží, pak nastane nebezpečí, že pro shodu s ní obětuje i své zásady. Dle náhledu Abraháma byla volba ženy velmi důležitá. Záleželo mu na tom, aby se Izák oženil s dívkou, která by ho neodvracela od Boha.

Za starých časů byly manželské svazky uzavírány rodiči. Bylo to zvykem u těch, kteří uctívali Boha. Po nikom se nežádalo, aby vstoupil ve sňatek s někým, koho by nemohl milovat; ale úsudkem svých zkušených, bohabojných rodičů byly děti nepřímo usměrněny, komu mají věnovat svou náklonnost.

2. Co ukazuje, že Abrahám dobře volil svého posla? Jak byl jeho služebník hned odměněn?

1. Mojž. 24, 10—18.

3. Jak projevila Rebeka zdvořilost a pohostinnost? V. 19—27.

Sotva se služebník Abrahámův pomodlil, již byla jeho modlitba vyslyšena. Mezi ženami, které se shromáždily u pramene, byla jedna, jejíž způsobné chování vzbudilo jeho pozornost. Když odcházela od pramene, vyšel jí cizinec vstříc a prosil o trochu vody. Vlídně vyhověla jeho prosbě a nabídla se, že načerpá vody také velbloudům. Byla to služba, kterou i knížecí dcery prokazovaly stádům

svého otce. Dívka byla „na pohledění velmi krásná“, a její ochotná úslužnost svědčila o laskavém srdci a o činné, rázné povaze. Ruka Boží byla s ním.

REBEKA, JEJÍ RODINA A DOMOV

4. Jak byl přijat host v domově Rebeky?
V. 28—35.
5. O co požádal tento návštěvník, když vypověděl příhody o své cestě? V. 48. 49.
6. Jaký rozhovor následoval a na čem se shodli?
V. 50—61.

Když dosáhl svolení od rodiny, radil se s Rebekou, chce-li se vzdálit tak daleko od otcovského domu, aby se provdala za syna Abraháмова. Po všech událostech, které se přihodily, věřila Rebeka, že ji Bůh zvolil, aby byla manželkou Izákovou a řekla: „Půjdu.“

ZALOŽENÍ NOVÉHO DOMOVA

7. Co učinil Izák, když se přibližovala celá karavana? V. 62. 63.

Izák se modlil o šťastný návrat Eliezera a své budoucí manželky. Jeho budoucí štěstí záleželo velikou měrou na ženě, kterou mu Eliezer přivede. Proto bylo zcela na místě, aby poklekl a prosil Boha o požehnání pro svůj nový domov. Ti mužové a ženy, kteří vstoupili ve sňatek po předchozí vyslyšené modlitbě, budou jeden druhému k velikému požehnání.

8. Z kterého výroku Písma je vidět, že toto manželství bylo úspěšné? V. 64—67.

Jaký protiklad mezi chováním Izákovým a jednáním některých mladých lidí dnes, ano, i mezi takzvanými křesťany! Mladí lidé se často domnívají, že ve výběru druhá je směrodatné jen jejich vlastní já. Domnívají se, že je to záležitost, do níž ani Bůh, ani rodiče nemají nijak zasahovat. Stačí však krátká doba manželského života, aby se přesvědčili o svém omylu. Ale to už bývá často pozdě k odvrácení zhoubných následků. Neboť tentýž nedostatek sebeovládání a moudrosti zlo ještě zveličuje, až jest manželský svazek tíživým břemenem.

Je-li nějaká záležitost v životě věřícího člověka, o které by se mělo pečlivě uvažovat, a ve které by starší a zkušenější lidé měli radit, pak je to záležitost ženitby. Když křesťan hodlá učinit krok, který jej váže na celý život, neměl by tak činit bez rady slova Božího a vážné modlitby o Boží vedení.

- 9. O co prosil Izák Boha a s jakým výsledkem?
1. Mojž. 25, 21—23.**

R O D I Č O V S K Á R A D A

- 10. Jakou velikou starost projevila Rebeka o jednoho ze svých synů? 1. Mojž. 27, 46.**

Otcové a matky by si měli uvědomit, že jejich povinností je, aby s pomocí Boží utvářeli charakter dětí od nejútlejšího mládí. Když budou zasévat do dětských duší lásku k pravdě, k čistotě a dobrotě, pak jejich děti budou vyhledávat takovou společnost, která má podobné povahové vlastnosti.

11. Kterou radu, danou mu již v mládí, opakoval Izák svému synu? 1. Mojž. 28, 1—5.
12. V čem se podobala zkušenost Ráchel zkušenosti Rebeky? 1. Mojž. 29, 1. 2. 9—13. 18.
13. Za jakých okolností bylo zaslíbení Boží, dané Abrahámovi a Izákovi, obnoveno také Jákovovi? 1. Mojž. 28, 11—15.

Žebřík, který spočívá na zemi a jehož vrchol dosahuje nebeské brány, znázorňuje Krista. Kdyby onen žebřík nedosahoval až na zem, byli bychom ztraceni. Kristus nás dosahuje tam, kde jsme. Vzal na sebe naši povahu a zvítězil, abychom i my přijetím jeho povahy mohli zvítězit.

5. ÚKOL — 3. LISTOPADU 1962

Milovaný a nenáviděný mladík

Zlatý verš: Řim. 8, 28.

Úvod: Jak často stále znova byl čten děj o Josefovi! Jak mnohý člověk z něj načerpal odvahu, i když byl v naprosté temnotě zdánlivé beznaděje! Životopis Josefa podaný v Pismu sv. se hodí pro každou dobu. V něm nalézáme celý řetěz vítězství, v kterých Josef zvítězil sám nad sebou a nad různými vnějšími okolnostmi. V tomto úkole chceme sledovat zářící příklady ze života Josefova, které nás poučují a které ukazují pomoc Boží v ohni soužení a zkoušek. Ukazují i na konečné vítězství, kterého lze dosáhnout i za velmi těžkých okolností.

JOSEFŮV ŽIVOT V MLÁDÍ

1. Kde se narodil Josef a jaký vztah k němu měli jeho rodiče? 1. Mojž. 30, 25. 26; 33, 1. 2; 37, 3.

Jákob nejednal moudře, když Josefovi projevoval větší lásku než ostatním. To podnítilo žárlivost jeho ostatních synů. Když Josef viděl zlé počínání svých bratří, byl velmi znepokojen; odvážil se jim vlídně ukázat správnou cestu. Tím však ještě víc roznítil jejich nenávist a skrytý hněv. Josef nemohl přihlížet, že jeho bratří hřeší proti Bohu a sdělil to svému otci. Doufal, že po otcově domluvě se bratří polepší.

2. Co podnítilo žárlivost Josefových bratří? Které dvě události z Josefových snů je velmi rozhněvaly? 1. Mojž. 37, 4—11.

Když chlapec stál před svými bratry a jeho krásná tvář byla ozářena duchem vnuknutí, nemohli před ním utajit svůj obdiv; nebyli však ochotni vzdát se své špatné cesty a nenáviděli čistotu, která kárala jejich hříchy. Tentýž duch, který posedl Kaina, působil i v jejich srdcích.

3. Co zosnovali Josefovi bratří, když za nimi přišel na pastvu? 1. Mojž. 37, 18—24. 26—28. 34—36.

VÍTĚZSTVÍ V OTROCTVÍ

4. Komu byl Josef prodán a jak se mu v otroctví vedlo? 1. Mojž. 39, 1—6.

Nápadný úspěch, který provázal Josefovu práci, nebyl důsledkem nějakého zázraku. Byla to jeho

píle, jeho poctivost a jeho ráznost, které Bůh korunoval svým požehnáním. Josef připisoval své úspěchy milosti Boží. To musel poznat i jeho pohanský pán. Bůh byl ctěn věrností svého služebníka. Božím úmyslem bylo, aby jeho služebník svítil čistotou charakteru, svědomitostí a moudrostí uprostřed temnoty pohanství.

5. Jak projevil Josef svou pevnost, když přišly zkoušky a pokušení? 1. Mojž. 39, 7—12.

Josef dobře věděl, jaké budou následky jeho rozhodnutí. Měl na vybranou. Na jedné straně tutlání, přízeň a odměnu, na druhé straně ostudu, žalář a snad i smrt. Celý jeho budoucí život závisel na okamžitém rozhodnutí. Zvítězí zásada? Zůstane Josef přece věren Bohu? S nevýslovnou starostlivostí přihlíželi andělé tomuto výjevu.

6. Jakou zkušenost učinil Josef, když se dostal do žaláře? 1. Mojž. 39, 19—23.

Skutečný Josefův charakter zářil i v temnotě vězení. Setrval ve své víře a trpělivosti. Léta jeho věrné služby byla sice krutě odměněna, ale Josef přesto neztratil viru. Byl klidný, což pocházelo z vědomí nevinny a svěřil svůj osud Bohu. Nepitval bezpráví, kterého se mu dostalo, ale přemáhaje svou vlastní bolest, snažil se zmírnit bolesti jiných. I ve vězení nacházel zamestnání. Skolou útrpení připravoval ho Bůh k větší upotřebitelnosti a on proti tomuto školení nereptal.

7. Jakou odpovědností byl poctěn Josef, když vyložil řadu snů? 1. Mojž. 41, 37—44. 46.

SPLNĚNÝ SEN

8. Proč navštívili Josefovi bratři jednoho dne Egypt? V. 54—57; 42, 1. 2.
9. Jak zkoušel Josef své bratry, když viděl, že sen jeho mládí se splnil? Jak vyjádřili bratři svou lítost nad svým zlým činem? 1. Mojž. 42, 6—23.

V letech, kdy Josef byl odloučen od svých bratří, charakter synů Jákobových se velmi změnil. Bývali závistiví, neklidní, podvádiví, ukrutní a pomstychtiví. Nyní však, když byli neštěstím zkoušeni, osvědčili se jako nesobečtí, věrní navzájem, oddáni svému otci, a přestože už byli muži středních let, podrobovali se otcově autoritě.

10. Co zjevilo Josefovy skutečné city vůči bratřím? 1. Mojž. 42, 24.

RADOSTNÉ SHLEDÁNÍ

11. Jak přijal Josef své bratry při jejich druhé návštěvě a jak ukryl své vnitřní pohnutí? 1. Mojž. 43, 8. 9. 16. 29—31.
12. Jak projevil Josef svého odpouštějícího ducha po dalším zkoušení svých bratři? 1. Mojž. 44, 2. 12. 16; 45, 1—11.
13. Jakým způsobem poctil Josef svého starého otce při jeho příjezdu do Egypta? 1. Mojž. 46, 29. 30; 47, 1. 2. 5. 7. 12.

Když dorazili do Egypta, odebrali se ihned do země Gesen. Tam přijel Josef na svém vladařském voze, provázen knížecí družinou. Zapomněl jak na

lesk svého okolí, tak na hodnost svého postavení; jen jedna myšlenka zaujala jeho mysl, jediná touha hýbala jeho srdcem. Když uviděl bližící se poutníky, nedaly se již ovládati city lásky po dlouhá léta potlačované. Seskočil ze svého vozu a chvátal, aby uvítal svého otce. Objal ho kolem krku a dlouho plakal. Tu promluvil Izrael k Josefovi: „Nechť již umru, když jsem viděl tvář tvou, nebo ty ještě jsi živ.“

Zanedlouho po jejich příchodu uvedl Josef ke králi také svého otce. Patriarcha byl cizincem na královských dvorech, ale uprostřed nádherných jevů přírody stýkal se s mocnějším panovníkem. Proto nyní, u vědomí své převahy, pozvedl ruce a žehnal faraónovi.

14. Čím projevil Josef po Jákobově smrti odpouštějící lásku vůči svým bratřím a porozumění pro Boží prozřetelnost? 1. Mojž. 50, 15; 50, 18—21.

Josefův život znázorňuje život Kristův. Závist dohnala Josefovy bratry k tomu, že ho prodali do otroctví. Doufali, že zamezí, aby se stal větším než oni. Když byl Josef odveden do Egypta, libovali si, že se již nemusejí znepokojovat pro jeho sny, neboť úplně znemožnili jejich splnění. Ale jejich vlastní jednání bylo řízeno Bohem tak, že uskutečnilo událost, které se snažili zabránit. Podobně byli i židovští kněží žárliví na Krista a obávali se, že Ježíš pozornost lidu strhne na sebe. Usmrcením Ježíše chtěli zabránit, aby se stal králem, ale právě svým jednáním k tomu dopomohli.

Mojžišovo vodcovstvo

Základný verš: 5. Moj. 32, 4.

Úvod: Izraeliti sa v egyptskej zemi veľmi rozmnožili, takže o nich platilo: „A naplnená bola nimi zem“ (2. Moj. 1, 7). Pokolenie synov Jákovových pomínulo a s príchodom nových generácií povstal nový kráľ, „ktorý nepoznal Jozefa“. V izraelskom národe videl len nebezpečenstvo a preto ho chcel zotročiť. Krutý útlak v poddanstve pohanského národa sa odrážal v úpenlivom volaní k Bohu. Podobné okolnosti nie sú priaznivé pre rozvoj vodcovských postáv; avšak v týchto neutešených pomeroch vychoval si Boh veľkého vodcu.

KRIK UTLÁČANÝCH

1. Vylíč okolnosti, za ktorých sa Mojžiš narodil, jeho záchranu a výchovu v detstve! 2. Moj. 2, 1—10.

Každá veriaca matka má pamätať, že k výchove svojich detí musí využiť každú chvíľu. Pred Bohom sa bude musieť raz zodpovedať za svoju výchovu. Výchova v rannom detstve ovplyvňuje život človeka v dospelosti. Zanedbanie tejto výchovy má následky aj neskôr, v dospelom veku.

2. Ktorý unáhlený čin spáchal Mojžiš a aký to malo vplyv na jeho ďalší život? V. 11—22.

Keď Mojžiš zabil Egyptana, prepadol tomu istému omylu, ktorého sa často dopúšťali jeho otcovia:

to, čo sľúbil urobiť Boh, vzal Mojžiš do vlastných rúk. Boh nechcel, aby sa Jeho ľud oslobodil vojnou, ako sa domnieval Mojžiš. Boh ich chcel vyslobodiť svojou mocou. Mojžiš však nebol pripravený na toto dielo. Preto mal ešte prejsť učením viery, ktorým prešiel Abrahám a Jákob: nespoľiehať sa na ľudskú silu a múdrosť, ale očakávať na zásah Božej moci.

3. Čo bolo predmetom Božieho záujmu v onej dobe? V. 23. 24.

POVOLANÝ BOHOM

4. Ako sa Boh zjavil Mojžišovi? 2. Moj. 3, 1—4.

5. Ako sa Boh predstavil a k čomu vyzval Mojžiša? V. 5. 6. 10.

Pokorou a úctou má sa vyznačovať chovanie všetkých, čo prichádzajú do Božej blízkosti. V Ježišovom mene môžeme predstúpiť pred Boha s dôverou, ale nesmieme sa k Nemu približovať s drzou opovážlivosťou ako by sme Mu boli rovní. Sú takí, čo oslovujú veľkého, všemohúceho a svätého Boha, ktorý prebýva v neprístupiteľnom svetle, ako by im bol roveň, alebo ako by oslovovali niekoho menšieho. Sú takí, ktorí sa v dome Božom chovajú tak, ako by sa neodvážili chovať ani v predsieni pozemského vládara. Takí by si mali uvedomiť, že stoja pred Tým, ktorého vzývajú serafini a pred ktorým si anjeli zakrývajú svoju tvár.

6. Ktoré výroky prezrádzajú Mojžišov strach a pochybnosti o Božiu nekonečnú zhovievavosť? 2. Moj. 3, 11—22; 4, 1—17.

Človek nadobudne silu a statočnosť, keď na seba vezme zodpovednosť, ktorú mu ukladá Boh a zo

všetkých síl snaží sa ju správne zastávať. Keby bol Mojžiš spoľahol na svoju vlastnú silu, múdrosť a priamo dychtil po tom, aby už danú úlohu prevzal, bol by tým dal najavo svoju naprostú nespôsobilosť pre túto úlohu. Skutočnosť, že človek cíti svoju slabosť, je dôkazom, že poznáva veľkosť zverenej úlohy a k svojej posile volá Boha a má Ho za poradcu.

7. Vylič udalosti, ktoré predchádzali Mojžišovu prvú návštevu u faraóna! 2. Moj. 4, 18—21. 27—31.

8. Na čo si Mojžiš sťažoval po svojej prvej návšteve u faraóna? 2. Moj. 5, 1. 22. 23.

Mojžišove slová nevyjadrujú nechúť alebo neochotu podriaďiť sa, ale zmatok a hľadanie. Je to otázka a nárek vyplývajúci z viery, ktorá nemôže porozumieť Božiemu jednaniu. Zahrňujú tiež prosbu o pomoc v tejto ťažkej hodine.

9. Aké povzbudenie však dostal Mojžiš? 2. Moj. 6, 11. 29; 9, 1; 10, 1.

Zatvrdenie faraónovho srdca nebolo vôbec činom Božím, ale faraónovým vlastným, úmyselným rozhodnutím. Boh dal faraónovi pádne dôkazy svojej moci, aby mu ukázal jeho nesprávnu cestu, aby obmäkčil a získal jeho srdce a nakoniec ho priviedol k spolupráci s odvekým plánom. Avšak každý ďalší prejav Božej moci, ktorý faraón odmietol, ho len utvrdzoval v presadzovaní svojej vôle. Stálym zavrhovanim svetla stával sa tvrdším a tvrdším, až ho nakoniec vôbec nevnímal a preto mu bolo odňaté.

10. Ako bola prejavená vďačnosť za vyslobodenie? 2. Moj. 15, 1—18.

PRIJATIE BOŽÍCH POKYNOV

11. Ako bol poctený Mojžiš? 2. Moj. 19, 20; 31, 18; 34, 1. 2. 27—30.

Keď bol Mojžiš na vrchu, dal mu Boh nielen dosky zákona, ale naznačil mu i plán vykúpenia. Mojžiš videl, že všetkými predobrazmi a symbolmi je predstavovaný Kristus a Jeho obeť. Nebeské svetlo, ktoré žiarilo z Golgaty, nebolo ničim iným, než vznešenosťou Božieho zákona, ktorá sa v takom lesku rozlievala po tvári Mojžišovej.

12. Ako jednal Boh s Mojžišom pre jeho svojvoľný čin? 4. Moj. 20, 10—12; 27, 12—14.

Podľa ľudského názoru nedopustil sa Mojžiš tak veľkého previnenia. Ak Boh tak prisne postupoval proti svojmu najvernejšiemu a najväznejšiemu služobníkovi, nemohol prepáčiť podobný hriech iným. Duch sebaopovyšovania, náklonnosti k odsudzovaniu a káraniam našich bratov sa Bohu nelúbi. Čím má niekto dôležitejšie postavenie a čím má väčší vplyv, tým musí byť trpezlivejší a pokornejší.

13. Ako prejavil Mojžiš svoju pokoru a tým aj svoje osobné víťazstvo? 4. Moj. 27, 15—23.

Mojžiš vedel, že musí zomrieť. Avšak vo svojej starostlivosti o Izraela nepoľavil ani na okamžik. Verne sa snažil pripraviť ľud na cestu do zaslúbeného dedičstva. Aj keď jeho vodcovská služba skončila, nestrácal záujem o svoj ľud. Odvolanie z vodcovskej úlohy bolo pre neho najtvrdšou skúškou. On sa však naučil Bohu dôverovať a s bezpodmienečnou vierou odovzdal seba i svoj ľud Božiemu milosrdenstvu.

14. Ako poctil Boh Mojžiša na konci jeho života a po smrti? 5. Moj. 34, 1—6. 10; Mat. 17, 1—3; Žid. 11, 24. 25.

Na hore Premenenia bol prítomný Mojžiš a Eliáš. Tak bola konečne vypočutá Mojžišova modlitba, ktorú vyslovil pred mnohými stáročiami. Stál na "dobrej hore" uprostred dedičstva svojho ľudu a vydával svedectvo o Ježišovi, ktorý je stredom všetkých zasľúbení.

7. ÚKOL — 17. LISTOPADU 1962

Schopný, ale nepoďdajný

Zlatý verš: Kaz. 11, 9.

Úvod: Tragický Samsonův život je jedním z nejsmutnějších příkladů v celém slově Božím. Než se narodil, Kristus osobně navštívil jeho rodiče. Bůh dal Samsonovi všechny předpoklady, aby byl připraven splnit úkol, k němuž byl povolán. Již na počátku svého života byl v prostředí, které bylo příznivé jeho tělesné i duševní síle a mravní čistotě. Ale vlivem špatných společníků opustil Boha, a byl stržen přílivem zla. Ti, kteří na cestě svých povinností procházejí různými pokušeními, mohou být jisti, že je Bůh zachová; ale když se lidé svévolně vystavují moci pokušení, tak dříve nebo později určitě klesnou.

VYVOLENÍ SAMSONA

1. Co bylo příčinou čtyřcetiletého porobení Izraele od Filištinů? Soud. 13, 1.

Izrael byl po mnoho let neustále obtěžován a časem úplně ujařmen tímto ukrutným a bojovným národem. Místy splynul s těmito modloslužebníky a podílel se na jejich zábavách a modloslužbách. Filištinští se snažili, aby vším možným způsobem uskutečnili jeho záhubu.

2. Skrze koho zaslíbil Pán vysvobodit svůj lid? Co mělo být znakem zasvěceného vysvoboditele? Soud. 13, 2—5.

Člověk, na kterém spočíval nazarejský závazek, si neměl po dobu slibu stříhat vlasy. Po uplynutí závazku si měl dotyčný ostříhat všechny vlasy a přinést je do stánku (4. Mojž. 6, 18). Nestříhané vlasy nazarejského byly viditelným znamením jeho posvěcení; připomínal všemu lidu slavnostní závazky, které na sebe vzal.

3. Na co můžeme usuzovat z jednání rodičů? V. 8—14.

Mnozí rodiče jen velmi málo dbají na účinek různých vlivů před narozením svého dítěte. Poučení, které nebe poslalo těmto hebrejským rodičům a které bylo tak často a důrazně opakováno, ukazuje, jak náš Stvořitel nahlíží na tuto věc.

Bůh poručil, že budoucí soudce a osvoboditel Izraele má být již od dětství vychováván v přísné zdrženlivosti. Od narození měl být nazarejským a proto mu bylo zapovězeno požívání vína a opoj-

ných nápojů. Děti mají být vychovávány již od nejuťlejšího dětství ve střídmosti, sebezapírání a sebeovládání.

4. Jak se Samson projevoval ve svém mládí?
V. 24. 25.

DUCHOVNÍ NEVYSPĚLOST

5. Které počínání zjevuje Samsonovu duchovní nevyspělost? Soudců 14, 1—3.

Kdyby byl Samson tak věrně plnil Boží rozkazy jako jeho rodiče, bylo by se mu dostalo šťastnějšího osudu. Ale styk s modloslužebníky ho pokazil a zatemnil celý jeho život.

Právě když dospěl do mužného věku, do doby, kdy měl provádět Boží povolání, spojil se Samson s nepřáteli Izraele. Netázal se, bude-li tím Bůh oslaven, šel jenom podle žádostí srdce svého.

6. Jaké stanovisko k tomu zaujali Samsonovi rodiče? V. 4.
7. Jakou hádanku předložil Samson při svatební hostině? V. 6—14.

OVOCE SEBEUSPOKOJOVÁNÍ

8. Jak záhy vznikly manželské nesnáze a co bylo jejich příčinou? V. 15—18.

Při svatební hostině se dostal Samson do rodinných vztahů s těmi, kteří nenáviděli Boha Izraele. Kdo dobrovolně navazuje takové styky, musí se nakonec do jisté míry přizpůsobit mravům a zvykům svých společníků. Baví se o věcech, kte-

ré směřují k tomu, aby bořily pevnost Božích zásad a oslabily víru.

Žena, pro kterou Samson přestoupil přikázání Boží, aby ji dostal, zradila svého manžela ještě dříve, než skončilo svatební veselí.

9. Jaký neuvážený čin provedl Samson a co následkem toho ztratil? V. 19. 20; 15, 1. 2.

Samsonova zkušenost ukazuje, že když Boží služebníci upadnou do hříchu, Bůh je ihned neopustí. Může ještě dále žehnat jejich úsilí, i když vědomě přestupují některý jeho přesně vymezený požadavek. Kdyby Bůh počítal jenom s lidmi bez hříchu, nemohl by používat lidské nástroje ve svém díle vůbec, protože nikdo není bez chyby. Proto také by si neměl nikdo vykládat nebeská požehnání jako důkaz, že Bůh schvaluje všechny jeho činy.

10. Jakým způsobem dal Samson průchod svému hněvu, když se dověděl, že jeho manželka byla dána jinému? V. 3—8.

TRAGICKÝ KONEC

11. Jaké vítězství dopřál Bůh Samsonovi nad Filistínskými přesto, že Samson chybil? V. 9—16.

12. Který Samsonův čin přispěl k tomu, že od něho odstoupilo Boží požehnání úplně? Soud. 16, 1—5. 16. 17. 20b.

Samson mnohokrát porušil svůj nazarejský slib. Pil víno a poskvřňoval se i jiným způsobem, ale při tom všem si udržoval své dlouhé vlasy, čímž aspoň zevně dával najevo jakýsi zájem o dodržení svého posvěcení pro Boží službu. Ve vlasech

samotných nebylo žádné ctnosti, ale byly znakem jeho věrnosti Bohu. To, že obětoval znak svého nazarejství rozmarům poběhlice, způsobilo, že Bůh od něho odjal dar nadpřirozené síly. Bůh dlouho snášel Samsonovu pošetilost, ale jelikož nyní porušil svůj závazek do všech důsledků, Pán od něho odjal své požehnání i ochranu.

13. Které tragické události následovaly po odnětí Božího požehnání? Co naznačuje konečně Samsonovo pokání? V. 21—31.

Utrpení přivedlo Samsona k pokání. Zaslíbení, že Bůh začne Samsonem „vysvobozovat Izraele z ruky Filištinských“, se splnilo.

8. ÚKOL — 24. LISTOPADU 1962

Nezapomenutelné přátelství

Zlatý verš: Ž. 133, 1—3.

Úvod: Přátelství jest největším nebeským požehnáním. Vyprávění o Davidovi a Jonatovi ukazuje zásady dokonalého přátelství. Volba přátel v mládí je životně důležitou záležitostí, ale bratrská láska, jaká byla mezi Davidem a Jonatou, je možná jen tam, kde oba milují Boha nade všechno.

DVA HRDINOVÉ

1. V které události vyniká Jonatova udatnost, odvaha a spolehnutí na Hospodina? 1. Sam. 14, 6. 25.

Jonata toužil po vysvobození od nájezdů Filištínských. Ve svém úsilí, které se zrodilo z Ducha svatého, spoléhal cele na Hospodina. Toho dne měl možnost přesvědčit se o tom, že Hospodin dodržuje smlouvu se svým lidem.

2. Na jaké odpovědné místo byl povolán David?
1. Sam. 16, 1. 11—13.

Davidovi se dostalo veliké cti, ale nezpyšněl. Pokračoval klidně ve svém zaměstnání a očekával, až Pán v pravý čas a svým způsobem rozvine své plány. Právě tak pokorně a skromně jako před pomazáním se vrátil ke svým stádům a střežil je jako jindy.

3. O co požádal Saul, když se dověděl o Davidově statečnosti, moudrosti a hudebním nadání?
1. Sam. 16, 18. 19. 21—23.

4. Jmenuj rysy Davidovy povahy, jak vyplývají z následujících veršů! 1. Sam. 17, 15—20. 26. 31. 32. 37. 45. 47. 50.

NEJVĚTŠÍ LÁSKA

5. Jak je vystižena hlubokost lásky mezi Davidem a Jonatou? 1. Sam. 18, 1. 3. 4.

Jonata, zákonitý dědic trůnu, věděl, že dle Božího určení musí odejít do ústraní. Přesto se však stal Davidovi, svému soku, nejvěrnějším přítelem. Chránil jeho život s nasazením života vlastního. Přitom však stál vytrvale po boku svého otce i v temných dobách úpadku jeho moci a nakonec s ním i padl. Jméno Jonatovo jest váženo v nebesích, a zde na zemi svědčí o tom, že dosud trvá moc nesobecké lásky.

6. Jaké pocty se dostalo Davidovi? Jak se změnil spád událostí a s jakým výsledkem? 1. Sam. 18, 2. 5. 7—9. 11—13.

7. Jak si počíнал David ve svízelném a nebezpečném postavení, do něhož se dostal? V. 14. 16. 18.

V letech čekání a nebezpečí se David naučil nalézat v Bohu svou útěchu. Pochopil, že jedině Boží mocí může dosáhnout trůnu a že jedině v jeho moudrosti může moudře vládnout. Výchova ve škole těžkostí a strádání mu utvořila povahu, že „činil soud a spravedlnost všemu lidu svému.“ (2. Sam. 8, 15.)

8. Jaký ničemný úmysl projevil král a kdo zasáhl ve prospěch Davida? 1. Sam. 19, 1—3.

V těžkostech se osvědčí upřímnost pravého přátelství. Jonata dobře věděl, že David nezamýšlí uchvátit trůn, ale nebyl s to o tom přesvědčit Saula. Jonatovo postavení nebylo nikterak snadné, neboť mohl být obviněn z nevěrnosti a zrady na svém otci. Jako pravý přítel, sdělil Jonata Davidovi pravdu o svém otci. Pro Jonatu to byla opravdová zkouška. Jonata se musel rozhodnout mezi věrností otci a věrností Davidovi, neboť bylo nemožné nadále zachovávat věrnost oběma. Svým jednáním projevil velikou moudrost, takže si udržel vliv nad svým otcem a zároveň zachránil Davida od jisté smrti.

9. V jaké nebezpečí se vydal Jonata, aby zachránil Davida? V. 4—7.

ROZLOUČENÍ

10. Z kterého rozhovoru jde najevo Davidova nevina a stálá láska mezi přáteli? 1. Sam. 20, 1—3. 11—17.

11. Co učinil Saul v záchvatu zlosti, když chtěl Jonatovi vštípit myšlenku o dědičném království? Jak se zachoval Jonata? V. 30—33. 42.

Saul se rozhodl zachovat svou dynastii bez zřetele na právo a spravedlnost. Král izraelský si bral příklad od sousedních králů, kteří udržovali své trůny násilím a bojem. Saul nechtěl uznat Boha za svrchovaného vládce nad Izraelem.

12. Při kterých dvou příležitostech prokázal David svou šlechetnou povahu? 1. Sam. 24, 9—20; 26, 7—11. Co musel i Saul říci o Davidovi? V. 25.

13. Co se přihodilo při posledním setkání Jonaty s Davidem? 1. Sam. 23, 15—18.

V ten čas, kdy bylo málo světlých okamžiků v životě Davidově, byl radostně překvapen neočekávanou návštěvou Jonatovou, který se dověděl o jeho úkrytu. Byly to vzácné chvíle, které prožili oba přátelé pospolu. Vypravovali si své rozmanité zkušenosti a Jonata posílil Davidovo srdce slovy: „Neboj se, neboť nenalezne tebe ruka Saule, otce mého; ale ty kralovati budeš nad Izraelem, a já budu druhý po tobě. Však i Saul, otec můj, zná to.“ Když hovořili o tom, jak zázračně řídí Pán cesty Davidovy, odvaha štvaného uprchlíka se velmi pozvedla.

14. Jak projevil David svůj žal nad zprávou o Jonatově tragickém skonu? 2. Sam. 1, 11. 12, 26. 27.

Vzácný muž

Základný verš: Dan. 2, 20. 21.

Úvod: Medzi izraelskými, čo boli odvedení do Babylona, boli mužovia pevných zásad, neskazení sebestvom, ktorí ctili Boha nadovšetko. V zajatí mali splniť úmysel Boží. Mali priniesť pohanským národom požehnanie plynúce z poznania Hospodina, Mali byť Jeho poslami. Nikdy sa nemali spoločovať s modlármi. Ako ctitelia pravého Boha mali mať vo vážnosti svoju vieru a svoje meno. Nespreneverili sa svojej úlohe. Boha ctili za každých okolností a On ich poctil.

V ŤAŽKOSTIACH

1. Ako sa dostal Daniel do zajatia? Dan. 1, 1. 2.

Medzi tými, čo zostávali verní Bohu, bol tiež Daniel a jeho traja priatelia. Títo mládenci, vychovaní v prostých židovských domovoch, boli teraz v najslávnejšom meste, na dvore najväčšieho mocnára sveta.

2. Aký plán chcel uskutočniť kráľ Nabuchodonozor? Dan. 1, 3—7.

3. Aké rozhodnutie učinil Daniel a aký návrh predložil, keď sa stretol s ťažkosťami? V. 8—14.

Keby Daniel a jeho druhovia odstúpili od svojich zásad, odlúčili by sa od Boha a boli by strhnutí prúdom pokušenia.

Pán hovorí: „Lebo tých, ktorí ma ctia, poctím.“
1. Sam. 2, 30. Daniel sa s neochvejnou dôverou pridržal Hospodina a bol obdarený Duchom pro-rockým. Zatiaľ čo ho ľudia poučali o povinnostiach dvorného života, Boh ho učil riešiť tajomstvá budúcnosti. Ukazoval mu v obrazoch a podobenstvách predivné veci, ktoré sa mali stať v posledných dňoch.

4. Ako bola odmenená Danielova statočnosť?
V. 15—20.

NA KRÁĽOVSKOM DVORE

5. Ktoré udalosti viedli kráľa k rozhodnutiu zničiť babylonských mudrcov, ako i Daniela a jeho druhov? Dan. 2, 1—6. 10—13.

Sen dostal Nabuchodonozor od Boha. Boh mal posolstvo i pre kráľa babylonskej ríše. On nena-
drža osobám ani národom. Jeho cieľom je zachrániť všetkých, bez ohľadu na rasu či národnosť. Túžil po záchrane starých Babyloňanov práve tak, ako túžil zachrániť Židov.

6. Akým spôsobom Daniel znova prejavil odvahu, vieru a vďačnosť? V. 16—23.

Spoločne potom hľadali múdrosť pri Zdroji svetla a poznania. Pevne verili, že Boh ich postavil tam, kde sú, že konajú Jeho dielo so všetkými povinnosťami s tým spojenými. V dobách bezradnosti a nebezpečenstva sa vždy k Nemu utiekali o vedenie i ochranu a Boh im pomohol. Teraz so skrúšeným srdcom opäť sa pokorili pred Sudcom zeme a prosili Ho o vypočutie. Nevolali nadarmo. Boh, ktorého ctili, poctil teraz ich. Spoločinul na nich Boží Duch a Danielovi bol zjavený

v nočnom videní kráľov sen i jeho výklad. Daniel nezabudol poďakovať predovšetkým Bohu za zjavenie, ktoré dostal.

7. Ako vyvýšil Daniel Boha pred kráľom? V. 27. 28.

8. Ako sa zachoval kráľ k výkladu svojho sna? Ktorú žiadosť predniesol Daniel v záujme svojich druhov? V. 46—49.

Danielovi sa nezatočila hlava z veľkej pocty, ktorá mu bola udelená. Pamätal na svojich druhov. Modlievali sa s ním, preto mali podiel i na odmene.

PORADCOM KRÁĽOV

9. Za akých okolností nebojácne zvestoval Daniel Božie posolstvo kráľom? Dan. 4, 18. 24. 23; 5, 17. 22. 23. 30.

Daniel stál pred ustrašeným kráľom ako kludný služobník Najvyššieho, aby mu oznámil posolstvo súdu.

10. Aké stanovisko zaujal voči Danielovi Dárius? Dan. 6, 1—3. 28.

Nebolo to prvýkrát, keď si kráľovskí pozorovatelia všimli Danielovho „veľkého ducha“. Stačilo krátke zoznámenie s týmto starším štátnikom, ktorý prežil zlatý vek babylonskej ríše, aby sa Dárius presvedčil, že voľba Daniela za hlavného správcu novej ríše je veľmi múdрым činom.

11. Vylíč, ako nepriatelia pripravili Danielovi ťažkú skúšku a zároveň mu poskytlí ďalšiu

príležitosť osláviť Boha! Dan. 6, 4. 13—16.
19—22. 25. 26.

Z vyslobodenia Daniela sa môžeme učiť, že Boží ľud v dobách pokušenia a protivenstva má byť práve taký, ako v dobe, keď sa mu darilo a mal všetko, čo si prial. Daniel v levovej jame bol práve takým mužom, ako keď stál pred kráľom. Človek, ktorý spolieha na Boha, bude sa v hojine najväčšieho pokušenia chovať práve tak, ako v dobe pokoja.

POCTENÝ SLUŽOBNÍK

12. Pre ktorú úlohu vyvolil Boh Daniela? Dan. 7, 1; 8, 1; 9, 3. 16—18.

Daniel, popredný štátnik babylonského kráľovstva, bol zároveň Božím prorokom, ktorý prijímal svetlo nebeského vnuknutia. Človek podliehajúci tým istým mllobám ako my, je v Pisme vylíčený ako človek bez chyby. Aj keď nepriatelia podrobovali jeho činnosť prísnej kritike, nenašli žiadnej chyby. Je preto príkladom, čím sa človek môže stať, nech je v akomkoľvek postavení. Dôležité je, aby jeho srdce bolo obrátené a posvätené, a aby jeho pohnútky boli pred Bohom správne.

13. Kto bol poslaný k Danielovi a prečo? Dan. 8, 16; 9, 21—25; 10, 11. 12. 21.

14. Ktorými slovami vyjadril Daniel slávne posolstvo nádeje pre všetky Božie dietky? Dan. 2, 44; 7, 27; 12, 1—3.

Z pronásledovatele apoštol

Zlatý verš: Řim. 8, 38. 39.

Úvod: Když uvažujeme o Saulově obrácení, musíme jen potvrdit, že cesty Páně jsou nevyzpytatelné a nevystižitelné. Saul, který měl postavení, slávu a při tom fanatickou náboženskou nesnášenlivost, byl Bohem vyvolen, aby se stal největším kazatelem a vykladačem křesťanské víry v raném období církve. Zpočátku nemohli věřící křesťané pochopit obrat v životě Saule. Ale Bůh vidí dál než lidé. On viděl i opravdovou horlivost tohoto mladého muže a použil si jej za svůj nástroj.

PODIVUHODNÉ CESTY BOŽÍ

1. Při které příležitosti se nám Saul poprvé představuje? Sk. 7, 58—60; 8, 1—3.
2. Za jakých okolností došlo k jeho obrácení? Sk. 9, 3—6. 9. 13—16.

V hodině nebeského osvětlení duch Saulův pracoval s pozoruhodnou rychlostí. Prorocká místa Písma svatého byla mu nyní srozumitelná. Viděl, že zavržení Ježíše a jeho ukřižování, zmrtvýchvstání a nanebevstoupení bylo od proroků předpověděno. Pochopil důkazy, podle kterých byl Ježíš zaslíbeným Mesiášem. Saul si živě připamatoval kázání, které měl Štěpán před svou mučednickou smrtí a ujasnil si, že mučedník skutečně „uzřel slávu Boží“, když zvolal: „Aj, vidím ne-

besa otevřená a Syna člověka stojícího na pravici Boží.“ (Sk. 7, 55. 56.) Kněží označili tato slova jako rouhání. Saul však nyní věděl, že byla pravdivá.

3. K jaké práci povolal Bůh Saule a s jakým výsledkem? Sk. 9, 20. 22. 29.

Pavel byl dříve horlivým obráncem židovského náboženství. S tímtež nadšením a houževnatostí hlásal nyní jméno Ježíše Krista.

4. Která slova prozrazují, že Pavel nikdy nepomněl na svou zkušenost? 1. Kor. 15, 9; 1. Tim. 1, 13. 15.

MILNÍKY

V PAVLOVĚ KŘESŤANSKÉM ŽIVOTĚ

5. Který příklad nám ukazuje Pavlovu pohotovost použít každé příležitosti ke kázání Krista? Sk. 17, 22—31.
6. Jak ještě se projevovala Boží moc v Pavlově životě? Sk. 14, 8—10.
7. Jak shrnuje Pavel těžkosti, které na něj připadly v jeho křesťanské službě a jak se k nim choval? 2. Kor. 11, 24—28. 30; Řím, 8, 18.

Pavel byl Kristovou obětí vykoupen, jeho krevi očištěn od hříchu a oděn jeho spravedlností. Jeho život byl ukryt s Kristem v Bohu. Držel se cele zaslíbení Spasitele: „A jáť jej vzkřísím v den nejposlednější.“ Jeho myšlenky a jeho naděje byly soustředěny na druhý příchod Ježíše Krista.

PAVEL ZISKÁ VÁ SPOLUPRACOVNÍKA

8. Který mladý muž se spojil s Pavlem ve službě pro Krista? Sk. 16, 1—5.

V Lystře byl Pavel kamenován, a přece se s ním setkáváme opět v místě nebezpečí. Toužil vědět, jak ti, kteří jeho působením přijali evangelium, obstáli ve škole zkoušky. Nebyl zklamán, neboť shledal, že věřící v Lystře zůstali věrni.

Zde se Pavel opět setkal s Timotejem, který byl svědkem jeho utrpení. Timoteus byl srdcem spojen s Pavlem a toužil být jeho pomocníkem.

9. Kterými úkoly pověřoval Pavel svého pomocníka? Fil. 2, 19; 1. Tes. 3, 2; 1. Tim. 1, 1—3.

10. Kterými radami posiluje Pavel svého žáka? 1. Tim. 1, 18. 19; 4, 13—16.

Pavel a Timoteus byli navzájem spojeni neobyčejně hlubokou a silnou náklonností. Timoteus od svého obrácení sdílel Pavlovu práci i jeho nesnáze. Přátelství mezi nimi se stále upevňovalo, až se sešedivělému a upracovanému apoštolu stal Timoteus všim, čím může být syn milovanému a ctěnému otci.

ODKAZ SVĚTU

11. Kterými slovy vystihuje Pavel vítězství v Kristu? Gal. 2, 20.

12. Kterými známými výroky Písma vyjadřuje Pavel svou křesťanskou víru? Řím. 8, 1. 2; 1. Kor. 13. kap.; Fil. 4, 13.

13. Jak uzavírá Pavel svůj vítězný život víry? 2. Tim. 4, 7. 8.

Marnotratník a jeho bratr

Zlatý verš: Luk. 15, 7.

Úvod: Podobenství o marnotratném synovi je jedno z nejznámějších.

Sestává ze dvou částí. První část (v. 11—24) zdůrazňuje citové rozpoložení otce vůči ztracenému synu, jeho lásku a radost, když se syn navrátí. Část druhá (v. 25—32) je pokáráním těch, kteří se podobají staršimu synu, jemuž byla otcova láska a radost odporná. Druhá část byla pravděpodobně Kristovou odpovědí reptajícím zákoníkům a farizejům (viz. v. 2.). Mladší syn v podobenství představuje publikány a hříšníky, starší syn pak zákoníky a farizeje.

VOLBA ŠPATNĚ CESTY

1. Na jaké obvinění odpovídá Kristus podobenstvím o marnotratném synu? Luk. 15, 2.

V podobenství o ztraceném synu je ukázáno, jak Pán zachází s těmi, kteří sice poznali lásku Otcovu, ale pokušiteli dovolili, aby je jako zajatce vedl podle své vůle.

2. Jaký požadavek vznesl v podobenství mladší syn svému otci? Co učinil, když obdržel své dědictví? V. 11—13.

O některých lidech bible říká: „Právce se býti moudří, blázni učinění jsou.“ Řím. 1, 22. To je také zkušeností mladého muže v tomto podobenství. Bohatství, které sobeckým způsobem poža-

doval od svého otce, promrhal. Žár rozkoší straval jeho mužnou sílu, jeho mládí, síly rozumové i duševní rozlet.

3. Které okolnosti jej přivedly k rozumu a jaké rozhodnutí učinil? V. 14—19.

Jak je zde vystižen obraz hříšníka! Hříšník, který je obklopen Boží láskou, myslí jen na uspokojování vlastních žádostí. Ze všeho nejvíce si přeje být odloučen od Boha. Podobně jako nevděčný syn, požaduje od Boha dobré věci a přijímá je zcela samozřejmě. Není za ně ani Bohu vděčen. Jako Kain odešel od Boha, aby si hledal domov, jako marnotratný syn „odešel do daleké krajiny“, tak hříšníci hledají štěstí a zapomenutí v odloučení od Boha.

R A D O S T Z N Á V R A T U

4. Jak byl syn uvítán, když se vrátil domů? V. 20.

Otec nechce, aby se někdo vysmíval bídě jeho syna. Proto jej zahaluje svým drahým pláštěm. Drží jej po svém boku a vede domů. Synovi ani není daná příležitost, aby prosil o místo nádeníka. Jest synem, který má být poctěn tím nejlepším, co skýtá otcovský domov.

5. Co projevuje synovo upřímné pokání? V. 21.

6. Jak dále projevil otec svou radost a které důvody uvedl pro své jednání? V. 22—24.

Ve svém neklidném mládí pokládal marnotratný syn svého otce za přísného a tvrdého. Teď však o něm smýšlí zcela jinak. Tak i ti, kdož byli ořkla-

máni satanem, pokládají Boha za tvrdého a přísného. Jeho zákon pokládají za omezování osobního štěstí, za těžké jho, kterému by rádi unikli. Ale člověk, kterému láska Kristova otevřela jeho duchovní zrak, poznává Boha jinak. Nezdá se mu, že by byl tvrdou bytostí, nýbrž otcem, který touží, aby mohl obejmout svého pokání činícího syna. Hříšník pak zvolá se žalmistou: „Jako se slitovává otec nad dětmi, tak se slitovává Hospodin nad těmi, kteříž se ho bojí.“ Ž. 103, 13.

STARŠÍ SYN

7. Kdo také přichází do otcova domu a co chce vědět? V. 25—27.

Zbytek podobenství (v. 25—32) pojednává o poměru farizejů a zákoníků k hříšníkům. Je představen v jednání staršího bratra vůči mladšímu. Tato část podobenství byla výtkou a pokáráním samospravedlivých pokrytců za jejich reptání nad Ježíšovým poměrem vůči lidem opovrhovaným.

8. Jak se projevil starší bratr? V. 28—30.

Starší syn neměl účast v otcově starosti nad ztraceným synem; proto také neměl účast v radosti nad jeho návratem. Hluk veselících se nezbudil radost v jeho srdci. Probudila se v něm žárlivost. Nechtěl vjiti, aby uvítal svého ztraceného bratra. Lásku a dobrotivost, prokázanou ztracenému, pokládal za urážku vlastní osoby.

9. Kterými slovy promluvil otec k srdci staršího syna? V. 31. 32.

Samospravedlnost svádí lidi nejen k tomu, že si Boha nesprávně představují, ale způsobuje i to, že jsou k jiným chladní a povýšení.

STANOVISKO KŘEŠŤANA

10. Co nedovedli farizejové pochopit při Ježíši Kristu? Mat. 9, 10—13,
11. Které dva příklady dal Kristus, aby osvětlil svůj poměr k hříšníkům? Luk. 7, 37—48; Jan 8, 1—7.

Následovník Ježíše Krista se neodvrací od bloudících. Mnozí, kteří jiné obžalovávají a pohánějí k spravedlnosti, jsou často sami větší hříšníci. Lidé nenávidí hříšníka, ale milují hřích. Kristus nenávidí hřích, ale miluje hříšníka. Touto vlastností se bude vyznačovat každý jeho pravý následovník. Křesťanská láska nespěchá s odsouzením, ochotně odpouští, povzbuzuje a uvádí poutníka na stezku svatosti a vytrvalosti.

12. Kterým podobenstvím ještě znázornil Pán Ježíš zásadu pravé lítosti? Luk. 18, 9—14.

„Ospravedlněn“, tj. přijat Bohem a od něj prohlášen za spravedlivého. Farizejové se pokládali za spravedlivé (viz v. 9), ale Bůh o nich tak nemyšlel. Publikán se pokládá za hříšníka (v. 13) a toto vědomí otevřelo cestu Bohu, aby ho prohlásil bezhříšného, aby ho ospravedlnil svou milostí. Rozdíl obou mužů spočíval v jejich pohledu na sebe a na Boha.

13. Jaká povinnost i přednost je spojena s vírou v Krista? Jak. 5, 19. 20.

Muž, ktorý splnil svoje poslanie

Základný verš: Ján 1, 29.

Úvod: Boh vyvolil Jána pre najväčšiu úlohu, aká kedy bola zverená človeku. Mal predstaviť Ježiša ako spasiteľa sveta. Život Jána Krstiteľa je pôsobivým príkladom dôstojnej sebekázně, bezvýhradnej oddanosti a úplného prijatia Božej vôle. Jediná iskra sebeckej túžby, pestovaná v srdci tohoto mladého muža by bola mohla zmeniť celý jeho život. Ján veril, že všetko dobré má od Boha, ktorý ho označil za „najväčšieho“. Mat. 11, 11.

NARODENIE A DETSTVO JÁNA KRSTITEĽA

1. Kto predpovedal príchod Jána Krstiteľa? Iz. 40, 3; Mat. 4, 5.

Boh povolal Zachariášovho syna k veľkému dielu, k najväčšej úlohe, aká kedy bola zverená ľuďom.

2. Čo prehlásil Zachariáš o poslaní Jána Krstiteľa? Luk. 1, 67—70. 76—79.
3. V akom prostredí vyrastal Ján Krstiteľ? Luk. 1, 80.

Zachariášov syn by bol vychovaný pre kňazský úrad, ale obvyklá výchova v rabínskych školách by ho urobila neschopným pre jeho dielo. Boh ho neposlal k učiteľom bohoslovía. Povolal ho na púšť, aby sa tam učil z prírody a od Boha.

Ján netrúvil svoj život v zahálke, v odriekavej pochmúrnosti, alebo sebeckej odlúčenosti. Čas od času prichádzal medzi ľud a bol bedlivým pozorovateľom všetkého, čo sa vo svete deje. Zo svojho zátišia pozoroval vývoj udalostí. Pod Božím vedením poznával povahy ľudí, aby porozumel, ako im najlepšie priniesť nebeské poslanstvo, ktoré by zasiahlo ich srdce. V samote, premýšľaním a modlitbami sa pripravoval na životné dielo, ktoré mal pred sebou.

POSOLSTVO JÁNA KRSTITEĽA

4. Kde začal Ján kázať? Mat. 3, 1.

Uprostred nezhody a hádok zaznel hlas, hlas vážny, avšak plný nádeje: „Čiňte pokánie! Lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.“ Všetci, čo to počuli, boli zasiahnutí zvláštnou, neznámou mocou. Proroci hovorili o príchode Mesiáša ako o skutočnosti ďalekej budúcnosti, tu však zaznievalo poslanstvo, ktoré hlásalo, že táto udalosť je veľmi blízko. Jánov zvláštny vzhlad obracal myseľ poslucháčov späť do doby prorokov. Svojím vystupovaním a odevom sa Ján podobal prorokovi Eliášovi. V jeho duchu a moci ich obviňoval z duchovného úpadku a káral hriech. Jeho slová boli jasné, určité a presvedčivé. Mnozí sa domnievali, že je jedným zo starých prorokov. Vzrušenie ľudu vzrastalo. Vo veľkých zástupoch putovali za ním na púšť.

5. Ktoré rysy Jánovej povahy boli obzvlášť vzácne? Mat. 3, 11. 12; Ján 3, 30; Luk. 1, 14. 15.

Čo znamená veľkosť v nebeskom zmysle? Nie sú to vlastnosti, ktoré svet pokladá za vzácne.

Nie je to zdravie, postavenie, vznešený pôvod alebo rozumové nadanie. Boh si cení mravné hodnoty. Láska a čistota sú vlastnosti, ktoré najviac obľubuje. Ján bol veľkým v Pánových očiach preto, že pred zástupcami vysokej rady, pred ľuďmi i pred svojimi vlastnými učeníkmi nehľadal svoju slávu, ale ukazoval na Ježiša ako na zasľúbeného Mesiáša. Jeho nesebecká radosť z Kristovho diela je najvyšším vzorom vznešenosti, akú kedy človek preukázal.

6. Aké posolstvo zvestoval Ján? Mat. 3, 1. 2. 7—10.

Ján zvestoval príchod Mesiáša a nabádal ľud, aby činil pokánie. Na znamenie očistenia od hriechov krstil v Jordáne. Tým názorne ukázal, že Boží ľud, poškrvrnený hriechom, nevojde bez očistenia srdca a života do nebeského kráľovstva.

7. Ku komu Ján obracal pozornosť svojich nasledovníkov? Aký bol bezprostredný výsledok jeho svedectva o Kristu? Ján 1, 29. 35—37. 40. 41.

Ján Krstiteľ predstavil Ježiša ako „Baránka Božieho“. Toto prirovnanie zdôrazňuje Ježišovu nevinnosť a dokonalý charakter. Zdôrazňuje tiež Jeho zástupnú obeť (2. Moj. 12, 5). Pripomína veľkonočného baránka v Egypte, ktorý znázorňoval vyslobodenie z otroctva hriechu. „Lebo veď i náš veľkonočný Baránok je zabitý za nás, Kristus“ (1. Kor. 5, 7). Obrazom baránka vystihuje Ján trpiaceho Mesiáša, v ktorom starozákonný obetný systém bol naplnený. Podľa Božieho predzvedenia bol „baránkom, zabitým od počiatku sveta“.

8. Aká úspešná bola Jánova činnosť? Mat. 3, 5. 6.

Kniežatá a rabíni, vojaci, publikáni i prostý ľud prichádzali, aby počuli proroka. Varovným posolstvom boli od Boha vyburcovaní. Mnohí činili pokánie a dali sa pokrstiť. Ľudia každého povolania a stavu poslúchli volanie Jána Krstiteľa, aby si zaistili podiel v kráľovstve, ktoré hlásal.

SPLNENÉ POSLANIE

9. Aká prednosť sa naskytila Jánovi a ako sa k nej zachoval? Mat. 3, 13—15.

Ježiš neprijal krst ako vyznanie viery. Plne sa postavil na úroveň hriešnika a vykonal všetko, a tak máme aj my činiť. Jeho život po krste, plný utrpenia a trpezlivého očakávania je tiež príkladom pre nás.

10. Akú otázku vyslovil Ján vo väzení? Mat. 11, 2. 3. 18.

Ján Krstiteľ, podobne ako Kristovi učeníci, nerozumel povahe Božieho kráľovstva. Očakával, že Ježiš sa posadí na trón Dávidov. Keď uplynul čas a Spasiteľ si nerobil žiadny nárok na kráľovskú autoritu, bol Ján v rozpakoch.

Ján sa nevzdal viery v Krista. Spomienka na hlas z neba, na zostupujúcu holubicu, Ježišovu čistotu, moc Svätého Ducha, ktorá zostúpila na Jána, keď prišiel do prítomnosti Spasiteľovej a svedectvo Pisma, — to všetko svedčilo, že Ježiš Nazaretský je zaslúbený Mesiáš.

11. Aké svedectvo vydal Kristus o Jánovi Krstiteľovi? Mat. 11, 7—11. 14.

**12. Ako skončil Ján po vykonaní svojho poslania?
Mat. 14, 1—10.**

Ježiš nezasiahol, aby vyslobodil svojho služobníka. Vedel, že Ján v skúške obstojí. Spasiteľ by bol rád prišiel k Jánovi a osvetlil temné väzenie svojou prítomnosťou. Rád by vyslobodil svojho verného sluhu. Ale pre tisíce tých, čo v ďalších rokoch mali prejsť väzením a smrťou, mal Ján prvý vypiť kalich mučenika. Keď nasledovníci slabli v osamelých celách alebo hynuli mečom, keď boli natahovaní na škipce, vedení na hranicu a zdanlivo opustení od Boha a ľudí, akou posilou im bola myšlienka, že Ján Krstiteľ, o vernosti ktorého sám Kristus vydal svedectvo, prešiel podobnou cestou.

13. ÚKOL — 29. PROSINCE 1962

Vykupiteľ světa

Zlatý verš: 4. Mojž. 24, 17.

Úvod: Nikdo na tomto svete nebude mít nepříznivější okolnosti k vybudování křesťanské povahy, než jaké měl Spasitel. Třicet let strávil v Nazaretě, v městě špatné pověsti, o němž byli mnozí přesvědčeni, že z něho nic dobrého přijít nemůže. Tato skutečnost jest varovným hlasem pro ty, kteří se domnívají, že jejich náboženská povaha se musí přizpůsobovat okolnostem. Mnozí mladí lidé se obhájí tím, že nepříznivé okolnosti jsou jim překážkou k vypěstování dokonalého křesťanského charakteru. Kristův příklad nás učí, že věrným plněním svých povinností

získáme úctu na kterémkoli místě, v každém postavení i povolání.

JEŽÍŠOVO POSLÁNÍ

1. Jaké těžkosti nastaly v rodině zanedlouho po Ježíšově narození? Mat. 2, 12—14.

Satan si předsevzal zničit Ježíše. Ale ten, který nikdy nespí, ani nedřímá, bděl nad svým milovaným Synem. Připravil mu útočiště v pohanské zemi. A dary, které přinesli mudrci z pohanské země, stačily na cestu do Egypta i na pobyt v cizí zemi.

2. Jakého uznání se dostalo Ježíši, když byl přinesen do chrámu? Luk. 2, 25—32.

Když Simeon vstoupil do chrámu, viděl rodinu, přinášející svého prvorozeného syna knězi. Jejich vzezření svědčilo o chudobě; ale Simeon rozuměl řeči Ducha svatého a byl hluboce potěšen, že toto dítě oddělené Pánu, má být potěšením Izraele. Udivenému knězi připadal Simeon jako u vytržení. Dítě bylo vráceno Marii a nyní je Simeon here na lokty a představuje je Bohu a jeho nitro je naplněno radostí, jakou nikdy nepocítil.

3. Která příhoda ukazuje, že Ježíš již jako chlapec poznal své poslání na světě? Luk. 2, 42—52.

Své vědomosti získal jako my, což nasvědčuje jeho znalost Pisma a píle, kterou ve svém dětství věnoval studiu Slova Božího. Mimo to se učil z knihy přírody. Od svého nejútlejšího dětství sledoval jeden cíl, žít ku požehnání jiným; k tomu nalézal povzbuzení v přírodě.

ŽIVOT PODROBENÝ VŠEM ZKOUŠKÁM

4. Vylič pokušení, s nimiž se Ježíš setkal na svém křtu! Mat. 4, 1—4. 5—7. 8—11.

Ježíš mlčky vyslechl tohoto arcisvůdce, ale nikoli bez vnitřního boje. Nechtěl však dát satanu důkaz svého božství a vysvětlovat důvod svého ponížení. Věděl, že by to nebylo k oslavení Božímu, ani k dobru člověka, který splnil satanovo přání. Kdyby byl Ježíš vyhověl satanovu požadavku, byl by mu opět řekl: „Ukaž mi jiné znamení, abych mohl uvěřit, že jsi Synem Božím.“ Každý důkaz by byl slabý, aby zlomil vzpouru v jeho srdci. Ani zde, ani později ve svém pozemském životě neučinil Spasitel žádný zázrak ve svůj vlastní prospěch. Své mocné skutky a zázraky konal pro dobro jiných.

5. S jakým odporem se Ježíš znovu a znovu setkával? Mat. 12, 1. 2. 10. 14. 24.

Světlo evangelia se sice šíří kázáním a učením Božího Slova; ale kázání kohokoliv musíme podrobit zkoušce Písma. Kdokoli zkoumá bibli s modlitbou a chce poznat pravdu a být jí poslušen, bude osvícen. Porozumí Písmu. „Bude-li kdo chtít vůli jeho činiti, ten bude umět rozeznati, jestli to učení z Boha, čili mluvím-li já sám od sebe.“ Jan 7, 17.

6. Kdo také sdílel duchovní slepotu Ježíšových odpůrců? Mat. 13, 15.

7. Který řetěz událostí ukazuje, jak se Ježíš ztožnil s bídami lidstva? Mat. 8, 2. 3. 5. 6. 13—17. 28. 32.

8. Jak se Ježíš modlil k Otci, když prožíval nejtěžší zkoušku svého života? Mat. 26, 39. 42. 44; 27, 46.

Pro tebe nesl Syn Boží tuto tíhu hříchu; pro tebe porušil vládu smrti a otvírá ti brány ráje. Ten, jenž ztišil zuřivé vlny a kráčeł po zpěněném moři, před nímž se chvěli ďáblové, který otvíral oči slepých a volal mrtvé k životu, ten dává svůj život v oběť na kříži z lásky k tobě.

JEHO ZPŮSOB VYUČOVÁNÍ

9. Jaké vyučovací metody používal Ježíš, aby svým posluchačům vštípil duchovní pravdy? Mat. 13, 34.
10. Jmenuj dva případy, které vystihují Ježíšovu pozornost, věnovanou potřebám jednotlivce! Jan 3, 1—21; 4, 7—15.
11. Vysvětli, jak Ježíš zesílil svůj vliv v šíření evangelia! Mat. 10, 1. 7. 8.

Apoštolové byli členy Kristovy rodiny a doprovázeli ho na všech cestách. Sdíleli s ním všechny trampoty a zklamání. Naslouchali jeho slovům. Chodili a mluvili se Synem Božím, který je denně poučoval, jak mají lidstvo povznést. Ale musili se ještě naučit pracovat samostatně. Potřebovali ještě mnohá naučení, velkou trpělivost a něžnost. Spasitel byl s nimi v osobním spojení, poukazoval jim na jejich chyby a radil jim.

JEHO KONEČNÉ VÍTĚZSTVÍ

12. Které dvě velmi dobře známé události znázorňují důležité pravdy o Kristově přicházejícím království? Mat. 17, 1. 2. 5; 21, 8—11.

Na hoře viděli učedníci budoucí království v málém: Krista jako krále, Mojžíše jako představitele vzkříšených svatých, kteří zemřeli, a Eliáše jako představitele proměněných živých při druhém příchodu Páně.

13. Která slova vyslovená na kříži označovala vyvrcholení Kristova díla na zemi? Kterými slovy oznámili andělé Kristovo vítězství nad smrtí? Jan 19, 30; Mat. 28, 5. 6.

JITŘENKA
1962

LEDEN

Synové a dcery Boží

- Bůh nás miluje*
1. P 1. Mojž. 1, 27 Stvořil nás k svému obrazu
2. Ů 1. Jan. 3, 1 Jsme jeho dítky
3. S 1. Jan. 3, 2 Budeme podobní jemu
4. Č 1. Jan. 3, 3 Nutnost očištění
5. P 1. Jan. 4, 10 Obětoval svého syna, abychom žili
6. S Jan 1, 12 Dal nám moc býtí jeho dítkami
Z. s. 16,05
- Bůh je náš Otec*
7. N 2. Kor. 6, 18 Jistota přijetí
8. P Řím. 8, 17 Jeho dítky jsou také dědicové
9. Ů Mat. 6, 8 Zná naše potřeby
10. S Jak. 1, 17 Vše dobré pochází od Boha
11. Č 1. Jan 4, 9 Zjevuje se nám svou láskou
12. P Ž. 145, 18 Blízky všem, kteří ho vzývají
13. S 1. Mojž. 5, 24 Enoch konal vůli nebeského Otce
Z. s. 16,11
- Kristus náš bratr*
14. N Žid. 1, 3 Je obrazem podstaty Boží
15. P 1. Jan 2, 1 Je naším přímluvcem
16. Ů Jan 3, 16 Věřit v něho je podmínka věčného života
17. S Žid. 2, 18 Byl vystaven všem nástrahám
18. Č Ž. 24, 8 Je silnější než náš protivník
19. P Jan 18, 37 Je ztělesněnou pravdou
20. S 2. 16, 8 S ním nepadneme
Z. s. 16,21
- Duch svatý našim vůdcem*
21. N Řím. 8, 14, 15 Připomíná nám naše synovství
22. P Jan 16, 13 Uvede nás do celé pravdy
23. Ů 1. Jan 2, 27 Vyučuje nás
24. S Iz. 11, 2 Uděluje moudrost a rozumnost
25. Č Ef. 5, 9 Uděluje ovoce Ducha
26. P Jan 6, 63 Oživuje
27. S Zj. 2, 29 Vybízí nás k naslouchání
Z. s. 16,32
- Andělé našimi průvodci*
28. N Zj. 5, 11 Nesčetní andělé nad námi bdí
29. P Žid. 1, 14 Slouží věřícím
30. Ů 1. Mojž. 28, 12 Jsou s námi stále spojeni
31. S Luk. 20, 35, 36 Budeme jim rovni

ÚNOR

Otcovský zákon

	<i>Vlastnosti Božího zákona</i>
1. Č Ž. 111, 7, 8	Je spravedlivý
2. P Ž. 13, 8	Je dokonalý
3. S Řím. 7, 12	Je svatý a dobrý
Z. S. 16,44	
	<i>Je požehnáním</i>
4. N Ž. 119, 60, 165	Poslušnost přináší požehnání
5. P 5. Mojž. 6, 9	Zákon v každém domově
6. Ú Ž. 68, 29	Činí silným
7. S Ž 19, 9	Obveseluje srdce
8. Č 5. Mojž. 6, 24	Dává jistotu a zachovává
9. P Zj. 22, 14	Vychovává pro život věčný
10. S Iz. 42, 21	Zvelebuje
Z. s. 16,56	
	<i>Láska naplněním zákona</i>
11. N Řím. 13, 10	Náš život je službou lásky
12. P Jer. 31, 33	Zákon lásky v našem srdci
13. Ú Mat. 22, 37	Povinnost milovat Boha
14. S Mat. 22, 39	Povinnost milovat bližního
15. Č 2. Mojž. 20, 6	Milosrdenství mezi lidkami Božími
16. P Ž. 119, 127	Láska cennější než zlato
17. S Mat. 5, 17	Kristus přišel naplnit zákon
Z. s. 17,08	
	<i>Zákon Boží jest dokonalý</i>
18. N 2. Mojž. 20, 3	Žádné cizí bohy
19. P 2. Mojž. 20, 4, 5	Žádné obrazy
20. Ú 2. Mojž. 20, 7	Výstraha
21. S 2. Mojž. 20, 8	Svatost Božího dne
22. Č 2. Mojž. 20, 12	Poměr k rodičům
23. P 2. Mojž. 20, 13	Ochrana života
24. S 2. Mojž. 20, 14	Ochrana rodiny
Z. s. 17,20	
	<i>Ochrana hmotných statků</i>
25. N 2. Mojž. 20, 15	Jde o tvou pověst
26. P 2. Mojž. 20, 16	Výstraha před žádostivostí
27. Ú 2. Mojž. 20, 17	Slouží k spravedlnosti
28. S 5. Mojž. 6, 25	

DUBEN

Proměnění Boží milosti

1. N PŘisl. 23, 26	<i>Obdržíme nové srdce</i>
2. P PŘisl. 4, 23	Nашe srdce náležel Ježíši
3. Ú Ez. 36, 26	Chraň své srdce
4. S Jan 13, 34	Bůh nám dává nové srdce
5. Č Ž. 51, 12	Nové srdce mluje
6. P Mat. 5, 8	Je to i tvoje prosba?
7. S Fli. 4, 7	Čisté srdce uvidí Boha
Z. s. 18,30	Pokoj Boží uchrání vaše srdce
8. N Řím. 12, 2	<i>Podřízení našich myšlenek</i>
9. P PŘisl. 24, 5	Musíme zkoušet, jaká je vůle Boží
10. Ú 2. Kor. 10, 5	Rozumnost činí silným
11. S PŘisl. 30, 5	Vše podřizujeme v poslušnost Kristu
12. Č Ž. 46, 11	Slovo Boží naším štítem
13. P Ž. 8, 4, 5	Uklidněme se, neboť On kraluje
14. S PŘisl. 10, 9	Přemýšlíme o Božích skutcích
Z. s. 18,41	Uprávný je bezpečný
15. N Iz. 1, 18	<i>Působení milosti Boží</i>
16. P Řím. 12, 9	Činí z hříšníků světce
17. Ú Řím. 12, 11	Zdržuje od zlého
18. S Ef. 6, 6	Mění váhavost v nadšení
19. Č Ž. 107, 8	Uschopňuje plnit vůli Boží
20. P Žid. 13, 17	Činí nás vděčnými
21. S Mat. 25, 4	Činí nás poslušnými
Z. s. 18,52	Ke kterým patříš?
22. N 2. Kor. 12, 9	<i>Poklady milosti Boží</i>
23. P 1. Petr 5, 10	Boží milost je největší poklad
24. Ú Žid. 4, 16	Jeho milost nás upevňuje
25. S 5. Mojž. 26, 1	Zpřístupňuje nám trůn Boží
26. Č Jan 1, 16	Uvádí nás do svého království
27. P 2. Kor. 3, 18	Dává nám ze své plnosti
28. S Ef. 1, 7, 8	Vede nás od slávy v slávu
Z. s. 19,03	Daruje nám spásu
29. N Mar. 10, 51	<i>Boží uzdravující milost</i>
30. P 1. Mojž. 32, 28, 29	Víra slepého byla odměněna
	Hříšník se změnil ve vítěze

KVĚTEN

Následujeme dokonalý vzor

1. Ů Jan 5, 19	<i>Křtusen vzorem pro kařžděho</i>
2. S Luk. 2, 51	Žil podle vůle Bořil
3. Ć Žid. 5, 8	Podřídil se rodičovské autoritě
4. P Jan 9, 4	Byl poslušný a uctivý
5. S Luk. 2, 52	Byl plný a věrný povinnostem
Z. s. 19,13	Byl oblíben u Bohu i u lidí
<i>Křtusen duchovnim vzorem</i>	
6. N Mat. 3, 16	Dal se pokřtít
7. P Luk. 24, 27	Zpytoval slovo Bořil
8. Ů Mat. 6, 26	Zabýval se přírodou
9. S Mat. 14, 23	Pěstoval modlitebné společenství s Bohem
10. Ć Jan 15, 10	Zachovával přikázání
11. P Jan 8, 12	Vedl bohulibý život
12. S Ž. 103, 13	Byl a je mílosrdný
Z. s. 19,24	
<i>Křtusen vzorem v pozemských věcech</i>	
13. N Luk. 2, 40	Rosl v moudrosti
14. P Mat. 4, 3. 4	Odolal pokušení
15. Ů Iz. 53, 7	Ovládal se
16. S Jan 13, 15	Vědomě vedl příkladný život
17. Ć 1. Petra 2, 23	Neodplácel zlým za zlé
18. P Iz. 53, 3	Snášel hanbu a ponížení
19. S Jan 18, 36	Nebařžil po světské moci
Z. s. 19,34	
<i>Křtusen vzorem v denním životě</i>	
20. N Ef. 5, 1. 2	Chodil v lásce pro druhé
21. P Mat. 14, 14	Čítil s potřebnými
22. Ů Luk. 8, 48	Potěřoval
23. S Mat. 4, 19	Vedl duše k Bohu
24. Ć Sk. 10, 38	Čínil dobro
25. P Mat. 7, 7. 8	Uznával Boha za dárce všeho dobra
26. S Luk. 23, 34	Odpustil ochotně
Z. s. 19,43	
<i>Chceme ho následovat</i>	
27. N Žid. 5, 9	Buďme dokonalí jako On
28. P 1. Petra 1, 16	Buďme svatí jako On
29. Ů Jan 16, 33	Přemáhejme zlo jako On
30. S Jan 13, 13. 14	Buďme pokorní jako On
31. Ć 1. Kor. 11, 25	Máme mít společenství jako On

ČERVEN

Volíme to nejlepší

1. P Joz. 24, 15
2. S Joz. 5, 14
Z. s. 19,52
- Následujme Krista*
Jsme ve službě Ježíšově
Dbáme Kristových pokynů
3. N Přísl. 27, 9
4. P Přísl. 13, 20
5. Ů Přísl. 16, 28
6. S Přísl. 1, 10, 16
7. Č Amos 3, 3
8. P Přísl. 17, 17
9. S Přísl. 18, 24
Z. s. 19,58
- Volíme nejlepší přátele*
Dobry přítel, dobrý rádce
Vliv moudrých
Nutnost pečlivé volby přátel
Nebezpečí zlých přátel
Dobří přátelé se vzájemně posilují
Dobry přítel je jako bratr
Ježíš je náš přítel
10. N Ž. 144, 15
11. P 2. Mojž. 20, 8
12. Ů 2. 104, 24
13. S 3. Jan 2
14. Č Jer. 30, 17
15. P Ez. 36, 25
16. S Dan. 1, 15
Z. s. 20,03
- Dbáme o své zdraví*
Bohobojnost přináší požehnání
Pracovní dny a svátky tvoří zdravý
rytmus života
Pozorování skutků Božích působí radost
Bez zdravé duše není zdravé tělo
Bůh chce být našim lékařem
Vnitřní a vnější čistota podporuje zdraví
Rozumná výživa udržuje zdraví
17. N Jan 8, 29
18. P Kol. 3, 17
19. Ů 2. 5, 12
20. S Zj. 1, 3
21. Č 2. 89, 2
22. P 1. Petr. 1, 15
23. S 3. Mojž. 23, 3
Z. s. 20,06
- Žijeme ke slávě Boží*
Činíme, co se líbí Bohu
Činíme vše ve jménu Ježíše
Učedník Ježíšův je veselý
Dobré knihy zušlechťují ducha
Pěstujeme zpěv ke slávě Boží
Vybídnutí pro nás
Odpočíváme ke slávě
24. N 2. 43, 3
25. P Přísl. 8, 11
26. Ů 1. Petr. 3, 4
27. S 2. Kor. 8, 21
28. Č Přísl. 2, 11
29. P Gal. 6, 8
30. S 1. Petr. 1, 4
Z. s. 20,07
- Usilujeme o nepomijitelné hodnoty*
Dáme se vést světlem Božím
Usilujeme o Boží moudrost
Zdobíme se tou vnitřní krásou
Jsme ve všech věcech poctiví
Přijímáme dobrá naučení
Usilujeme o změnu smýšlení
Usilujeme o neuvadlé dědictví

ČERVENEC

Křesťan a budoucnost

1. N 1. Jan 4, 15 *Bůh nám daruje odvahu, sílu a radost*
2. P Řím. 15, 4 k vyznání Krista
3. Ú Přísl. 29, 25 ke studiu Písma
4. S Přísl. 10, 29 ke spolehnutí na Pána
5. Č 1. Jan 4, 18 k setrvání na jeho cestě
6. P Jozue 1, 7 k milování bez bázně
7. S 2. Mojž. 20, 20 k zachovávaní jeho příkazů
 Z. s. 20,05 k stálosti ve zkoušce
8. N 2. Tím. 1, 7 *Odvaha v těžkostech*
9. P Jozue 1, 9 Síla k přemáhání těžkostí
10. Ú Ž. 23, 6 Boží přítomnost zapuzuje strach
11. S 2. Par. 20, 21 Boží dobrota sílí věřícího
12. Č Ef. 5, 8, 9 Z vděčnosti Bohu plyne klid
13. P Mat. 24, 12, 13 Život ve světě přemáhá překážky
 14. S Aggeus 2, 4 Nelaskavost a nepravost jest příčinou pádu
 Z. s. 20,01 S Bohem pracovat a nezoufat
15. N 1. Sam. 17, 45 *Potřeba statečných lidí*
16. P 1. Jan 2, 14 Potřebujeme důvěru
17. Ú 1. Mojž. 22, 12 Bůh povolává mládež pro její sílu
18. S 1. Král. 18, 33, 43 Důkaz bezmezné víry
19. Č 4. Mojž. 14, 30 Nemalomyslnět
20. P 1. Sam. 14, 6 Jen nebojácní obdržel království
21. S 2. Mojž. 32, 1 Důvěra v pomoc Boží sílí odvahu
 Z. s. 19,55 Zbavte se bázně lidské
22. N Jan 1, 6, 7 *Stát za svým přesvědčením vyžaduje*
23. P Ž. 1, 1 odvahu
24. Ú 1. Kor. 9, 25 Kdo pochybuje, nemůže se přesvědčit
25. S Neh. 6, 3 Žij podle víry
26. Č Joz. 7, 19 Dosáhní cíle
27. P Iz. 62, 10 Setrvej při svém díle
28. S Dan. 2, 23 Vyznání vyžaduje odvahu
 Z. s. 19,47 Povzbuzení je nutné
 Důvěřuj vždy Pánu
29. N Mal. 3, 17 *Zaslíbení věrným*
30. P Iz. 43, 5, 6 Bůh zachová své vlastnictví
31. Ú Iz. 40, 31 Bůh vede domů
 Obnovující síla

SRPEN

Vykoupení Kristovou smrtí

1. S Mar. 15, 25	<i>Kristus nás přitahuje</i>
2. Č Jan 12, 32	Hleď ke kříži
3. P 4. Mojž. 21, 9	Ukřižovaný a vzkříšený táhne k sobě
4. S Jan 8, 28	Předobraz nové smlouvy
Z. s. 19,37	Vykoupit nás mohl jenom svou obětí
<i>Jsme draze vykoupeni</i>	
5. N 1. Petr. 1, 18, 19	Drahá je krev Kristova
6. P 1. Jan 1, 7	Kristova krev očisťuje
7. Ú Řím. 5, 11	Smířuje s Otcem
8. S Řím. 5, 8, 9	Ospravedlňuje
9. Č Žid. 10, 19, 20	Zpřístupňuje království Boží
10. P 2. Kor. 1, 10	Osvobozuje od věčné smrti
11. S Řím. 5, 10	Smíření krví, spasení vzkříšením
Z. s. 19,26	
<i>Sláva a čest náleží jedně Kristu</i>	
12. N Gal. 6, 14	Nase chlouba
13. P 1. Kor. 3, 20, 21	Nevychvaluj lidskou moudrost
14. Ú Jer. 9, 23a	Nechlub se svou moudrostí
15. S Jer. 9, 23b	Nechlub se svým bohatstvím
16. Č Jer. 9, 24	Chval Boží milosrdenství a spravedlnost
17. P 1. Petr. 4, 11	Oslavuj Boží vlastnosti
18. S Jan 11, 25	Důvod k chválení
Z. s. 19,13	
<i>Denní vděčnost za vykoupení</i>	
19. N 2. Kor. 9, 15	Vykoupení je nevýslovný dar
20. P Žid. 7, 25	Přístup k otci
21. Ú Oz. 14, 9	Ospravedlnění chodí cestou Boží
22. S Ž. 92, 5	Kristem vykoupení se veselí z přírody
23. Č Fil. 2, 8	Z lásky k nám
24. P Ž. 85, 11	Setkání u kříže
25. S Kol. 3, 15	Buď vděčný
Z. s. 19,00	
<i>Vezmi kříž svůj na sebe</i>	
26. N Luk. 9, 23	Denní nutnost
27. P Gal. 2, 20	Zřekl se tělesného života
28. Ú Jan 10, 37	Čiň skutky Otcovy
29. S Mat. 10, 38	Následování
30. Č Luk. 23, 42	Účast na utrpeních Kristových
31. P Luk. 23, 43	Slavná odměna

Z A Ř I

Boží spolupracovníci

1. S 1. Kor. 3, 9 Veliká přednost
Z. s. 18,45
- V domově*
2. N. Luk. 1, 6 Život v domově podle víry
3. P Luk. 16, 10 Bezúhonný v domově i na veřejnosti
4. Ú Kol 3, 23 V zaměstnání i v misji
5. S Přísl. 3, 33 Požehnání v domově věřícího
6. Č Žid. 11, 24, 25 Dalekosáhlý vliv domova
7. P Job 1, 5 Modlete se za své nejbližší
8. S Ž. 71, 17 Vliv domova až do stáří
Z. s. 18,30
- Ve sboru*
9. N Luk. 5, 37, 38 Noví lidé, naplnění Duchem svatým
10. P Ž. 119, 67 Slovo Boží chrání před poblouděním
11. Ú 2. Kor. 12, 10 Jsou dobré myslí v každé okolnosti
12. S Iz. 32, 17, 18 Mají jistotu a bezpečnost
13. Č Sk. 22, 3 Mají být pilní a vzdělávat se!
14. P Sk. 10, 4 Jejich modlitby jsou vyslyšeny
15. S 1. Kor. 15, 58 Práce jejich není daremná
Z. s. 18,15
- Ve svém prostředí*
16. N 1. Petr. 3, 15 Vědí, jak pracovat
17. P Přísl. 3, 27 Prokazují dobro svým sousedům
18. Ú Jan 13, 35 Poznávají znamení
19. S Juda 3 Zachovávají svou víru
20. Č Přísl. 11, 25 Ochtově poskytnou pomoc
21. P Ef. 2, 10 Činí dobré skutky
22. S Ž. 41, 2 Ujímají se chudých
Z. s. 18,00
- V celém světě*
23. N Mar. 16, 15 Věčně platný příkaz
24. P Iz. 43, 10 Bůh si sám volí spolupodělníky
25. Ú Přísl. 3, 9, 10 Věrná spolupráce působí požehnání
26. S Mat. 5, 14 Jsou světlem světa
27. Č Luk. 15, 6 Cíl spolupráce: záchrana
28. P 2. Par. 20, 15 Úspěch jen v Boží síle
29. S Mat. 25, 21 Věrnost až do konce bude odměněna
Z. s. 17,44
30. N Mat. 24, 14 Po skončení práce přijde Kristus

ŘÍJEN

Zůstaňte v Kristu

1. P Jan 1, 14 *Jsme v Kristu*
2. Ú Kol. 2, 9. 10 *Věříme tomuto Slovu*
3. S Kol. 2, 6 *V něm dosahujeme plnosti*
4. Č 3. Jan 3 *Choďme příkladně*
5. P 1. Jan 3, 24 *Choďme v upřímnosti*
6. S Gal. 3, 26 *Zachovávejme jeho přikázání*
Věříme v něho
Z. s. 17,29

7. N Jan 15, 1 *Kristus – živý věčný kmen*
8. P Jan 15, 5 *Kristovo přirovnání*
9. Ú Jan 15, 2 *Ratolesti jsou Kristovi následovníci*
10. S Jan 15, 4 *Čištění zvyšuje úrodnost*
11. Č Jan 15, 6 *Plody rostou jen ve spojení s kmenem*
12. P Mat. 10, 32. 33 *Oddělení znamená zánik*
13. S Jan 15, 8 *Život je podmíněn vyznáním*
Je tvým ovocem také Bůh oslaven?
Z. s. 17,14

14. N Jan 17, 21 *Jedno s Kristem*
15. P Jan 17, 22 *Přání Kristovo*
16. Ú Jan 17, 23 *Jedno mezi sebou*
17. S 1. Jan 3, 6 *Znamení lásky*
18. Č Jan 17, 26 *Spojení s ním znamená bezpečnost*
19. P Jan 6, 56 *Spojení s ním dává do srdce lásku*
20. S Kol. 3, 3 *Spojení s ním u večere Páně*
Ukrytí v Bohu
Z. s. 17,00

21. N Mat. 5, 3 *Zaslíbení těm, kteří jsou v Kristu*
22. P Mat. 5, 4 *Obdrží království Boží*
23. Ú Mat. 5, 5 *Budou potěšeni*
24. S Mat. 5, 6 *Obdrží zemi*
25. Č Mat. 5, 7 *Budou nasyceni*
26. P Mat. 5, 9 *Dostane se jim milosrdenství*
27. S Mat. 5, 10 *Pokojní jsou dítkami Božími*
Náleží jim království nebeské

- Z. s. 16,46
28. N Mat. 5, 11 *Jsou blahoslavení*
29. P Ž. 32, 1. 2 *Přestupníci obdrží odpuštění*
30. Ú Kol. 1, 27 *Naděje slávy se splní*
31. S Ž. 104, 34 *Vykoupení se rozveselí*

LISTOPAD

Stálý růst v poznání

1. Č Přísł. 2, 6
2. P 1. Kor. 6, 20
3. S 2. Kor. 6, 16
Z. s. 16,11
- Křesťan musí růst v poznání*
Moudrost a poznání je od Hospodina
Oslavuj Boha
Tělo je chrámem
4. N 1. Kor. 15, 33
5. P Ž. 101, 2
6. Ů Ž. 40, 11
7. S Ž. 27, 4
8. Č Ef. 2, 21
9. P 1. Mojž. 39, 21
10. S 1. Mojž. 13, 9
Z. s. 16,22
- Náš charakter se musí zušlechťovat*
Privlastní si dobré obyčeje
Buď upřímný
Oslavujeme Boží spravedlnost
Boží okrasa naší ozdobou
Dejme se formovat Pánem
Josef byl věrný i v těžkých poměrech
Ústupnost pro pokoj
11. N Dan. 1, 17
12. P Ž. 42, 2
13. Ů 1. Tes. 4, 10
14. S Kol. 1, 10, 11
15. Č Oz. 10, 12
16. P 2. Petr. 1, 4
17. S Ef. 6, 13
Z. s. 16,12
- Náš duch musí růst*
Schopnosti se množí duchovním růstem
Toužíme po Bohu
Usílujeme o dokonalost
Našemu růstu nic nezabrání
Toužíme po spravedlnosti
Podobní božské přirozenosti
Výzbroj nutná k vítězství
18. N Fil. 2, 12, 13
19. P 1. Kor. 13, 11
20. Ů Ef. 4, 15
21. S 2. Tes. 1, 3
22. Č 1. Kor. 14, 12
23. P Ef. 4, 13
24. S Oz. 6, 3
Z. s. 16,04
- Stáváme se jedno s Kristem*
Bůh působí v nás
Odlož, co je dětinské
Rosteme k dokonalosti
Platí to i o tobě?
Neochabuj v této snaze
Náš cíl
Upřímní toho dosáhnou
25. N Žid. 12, 2
26. P 1. Kor. 13, 12
27. Ů Jan 1, 14
28. S 2. Mojž. 33, 18
29. Č Ž. 34, 2
30. P Jan 17,24
- Hledět na Ježíše*
Je tvým vůdcem
Věčná hodnota
Obdivovaný předmět ovlivňuje
Hledme na jeho slávu
Kdo na něj hledí, je pln chválení
Uvidí zblízka

PROSINEC

Dědictví vítězů

1. S Zjev. 7, 3 Dílo přítomnosti
 Z. s. 15,57
- Příprava na druhý příchod Kristův*
2. N Iz. 55, 6 Hledat Pána dnes
3. P Gal. 4, 6 Skr. se Krista se stát dítkami Božími
4. Ú 2. 1, 3 Přinášet ovoce
5. S 1. Petr. 4, 7, 8 Bdit nad sebou
6. Č Tit. 2, 12, 13 Spravedlivě a pobožně žít
7. P Zjev. 14, 5 Být upřímný
8. S 1. Jan 5, 4 Virou přemáhat zlo
 Z. s. 15,53
- Brzký příchod*
9. N Zjev. 22, 12 Odplata přijde s ním
10. P Zjev. 3, 3 Buď hotov
11. Ú 2. Petr. 3, 11 Žij bohabojně
12. S Luk. 18, 7 Přijde jako zachránce
13. Č Ž. 27, 5 Ukryje nás
14. P Zjev. 22, 11 Rozhodněte se!
15. S Zjev. 19, 9 Pozve nás na slavnost
 Z. s. 15,52
- Udůlosti oné hodiny*
16. N Mat. 25, 31 S mocí a sílavou
17. P Mat. 24, 31 Celosvětové shromáždění
18. Ú 1. Tes. 4, 16 Vzkříšení
19. S Mat. 25, 32 Oddělování
20. Č 1. Tes. 4, 17 Na řadě jsou živí
21. P Jak. 1, 12 Vítězové obdrží život věčný
22. S Zjev. 7, 9 Nepřehledné množství vykoupených
 Z. s. 15,54
- Dědictví*
23. N Mat. 25, 34 Zvláštní místo
24. P Zjev. 2, 7 Přístup ke stromu života
25. Ú Zjev. 2, 26 Moc
26. S Zjev. 2, 11 Život věčný
27. Č Zjev. 3, 4 V Boží přítomnosti
28. P Zjev. 3, 5 Úvedení k Otci
29. S Zjev. 3, 12 Čestné místo v domě Božím
 Z. s. 15,57
30. N Zjev. 3, 21 Na trůnu Kristově
31. P Zjev. 21, 7 Zahřnuje všechna zaslíbení